

forslag, der er indsendt af Skatterevisorforeningen i august 2002, og at udvalget, vi henviser til, er nedsat i februar 2003.

Hvad er det så, der er sket fra februar 2003 til nu, der gør, at man pludselig kører hele vejen rundt? Er det, fordi ministeren overhovedet ikke har været orienteret om, at det her udvalg har siddet med den sammensætning, det har? Eller hvorfor har ministeren ikke kunnet sige i februar 2003 – altså i år – at erhvervslivet burde være med? Det kan da ikke være nogen overraskelse for ministeren, at erhvervslivet har nogle interesser i det her. Det troede jeg var det, det hele gik ud på.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 15: Forslag til lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven).

Af miljøministeren (Hans Christian Schmidt). (Fremsat 8/10 2003).

Sammen med denne sag foretoges:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 16: Forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v., lov om miljøbeskyttelse, lov om jordforurening og lov om planlægning. (Ændringer som følge af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder).

Af miljøministeren (Hans Christian Schmidt). (Fremsat 8/10 2003).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Inger Støjberg (V):

Lovforslag nr. L 15, miljømålsloven, sikrer implementeringen af EF-direktiverne vandrammedirektivet og habitatdirektivet i dansk lovgivning.

Lovforslag nr. L 16 indeholder konsekvensændringer i eksisterende love og giver sammenhæng i de nye og de gamle regler.

Lovforslagene er hjørnesten i den fremtidige forvaltning og planlægning af vand- og naturområdet, og hvis de vedtages, dannes der således også grundlag for ændringer af skovloven, naturbeskyttelsesloven og Vandmiljøplan III.

Historikken i, hvorfor vi i dag førstebehandler lovforslagene, er den, at Europa-Parlamentet, Kommissionen og Rådet i 1995 anmodede om en revision af den fælles vandpolitik. Det resulterede i vandrammedirektivet, der blev vedtaget i oktober 2000 med implementering senest i december 2003, så det er jo snart.

Danmark er via vandrammedirektivet forpligtet til at iværksætte de nødvendige foranstaltninger for at opnå de miljømål, som følger af direktivet. Vandrammedirektivet foreskriver, hvordan medlemslandene skal beskytte vandmiljøet, og det gælder både grundvand, vandløb, søer og kystnære områder.

Der er i direktivet fastsat et generelt mål om, at der i 2015 skal være opnået en god miljøtilstand i vandområderne samt være givet rammer for, hvilke planlægningsprocesser der skal ligge forud for at nå de her miljømål. Der er ligeledes bestemmelser om, at der skal ske en udpegning af vanddistrikter med dertil knyttede vandområdemyndigheder.

Til den sidstnævnte del, vanddistrikterne, er der foreslået, at der oprettes 13 af disse, og at der udpeges en vandmyndighed for hvert distrikt. Inddelingen er foreslået på baggrund af anbefalinger af et udvalgsarbejde, der tidligere er igangsat, og som følge af EU-vedtagelsen af vandrammedirektivet.

Umiddelbart kan det måske godt virke lidt besynderligt, at de her grænser er trukket på en måde, så både kommune- og amtsgrænser krydses, men læser man vandrammedirektivet, så foreskrives det deri, at det er vandløbsoplandene, der skal følges, og dermed ikke nødvendigvis kendte kommune- og amtsgrænser.

Et andet aspekt i det er rent faktisk også, at ingen kender Strukturkommissionens anbefalinger.

ger og Folketingets ageren derefter, så vi kender reelt ikke den fremtidige kommunale struktur.

Når alt det er sagt, er det sådan, at det i dag er amterne, der sætter mål for vandkvaliteten. Jeg har på grund af mit tidligere medlemskab af Viborg Amtsråd kendskab til dette arbejde, og intentionerne er reelt gode. Det kniber bare indimellem med at nå de fastsatte mål.

Med vandrammedirektivet får vi et nyt værktøj. Amterne skal nemlig fremover arbejde helhedsorienteret, og der skal ses på samspillet mellem grundvand og overfladevand. Amternes miljømål på vandområdet bliver i fremtiden bindende, hvilket ikke er tilfældet i dag. Og sidst, men ikke mindst, skal der som noget nyt udarbejdes indsatsplaner for at opfylde de fastsatte mål.

Det andet EF-direktiv, der danner baggrund for denne første behandling, er habitatdirektivet; et direktiv, der har til formål at beskytte og bevare bestemte naturtyper samt arter af dyr og planter.

Habitatdirektivet blev vedtaget i 1992 og er allerede implementeret i en lang række love. Der har dog vist sig behov for, at vi supplerende kigger på det, så der kan fremsættes ændringer til både skovloven og naturbeskyttelsesloven. Dette venter vi så på senere bliver fremsat.

Personligt glæder jeg mig meget over harmoniseringen på vandmiljøområdet inden for EU, og jeg ser med stor tilfredshed på, at vi i Danmark implementerer vandrammedirektivet til tiden og ikke lader arbejdet sinkes af bl.a. Strukturkommissionens arbejde.

Lovforslagene nr. L 15 og nr. L 16 skal med andre ord ses som implementering af EF-direktiver, som et forarbejde for kommende lovgivning samt som en hensigtsmæssig ændring for at skabe sammenhæng mellem nye og gamle regler. Venstre støtter dermed de to fremsatte lovforslag.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Jeg tror da, at jeg på linje med Venstres ordfører kan sige, at alle er interesserede i, at det her bliver implementeret.

Kl. 18.35

Når man kigger på direktivets formål, står der klart, at det skal forebygge yderligere forringelser, beskytte og forbedre vandøkosystemernes tilstand; det skal fremme bæredygtige vand-anvendelser baseret på langsigtet beskyttelse; det skal sigte mod udvidet beskyttelse og for-

bedring af vandmiljøet. Der er altså hele tiden tale om forbedringer.

Når man kigger på formålet med den miljømålslov, som regeringen har fremsat, står der ikke forbedring nogen steder. Der står bare beskyttelse; det er mindstenævneren. Kan Venstre forklare her i Folketingssalen, hvordan det kan være, at man kan implementere beskyttelsen, men åbenbart ikke ønsker at tage forbedringsaspektet med ind i det? Er det nogle af de ting, som man vil tage med ind i det senere udvalgsarbejde? Ordet forbedring eksisterer nemlig stort set ikke i lovforslaget, men det gør det altså i direktivet.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg var i og for sig overrasket over, at fru Inger Støjberg hævdede, at man implementerer de to direktiver. Så vidt jeg kan se, er der ikke tale om nogen implementering.

Kammeradvokaten har i december 2002 klarlagt, at den danske lovgivning ikke var tilstrækkelig til at implementere habitatdirektivet. Der er også lavet beregninger, der viser, at det vil koste i størrelsesordenen 1,5-2 mia. kr. at gøre det, men der er ikke skyggen af de penge i det her forslag – ikke skygge af de penge.

Vandrammedirektivet har man formentlig slet ikke undersøgt. Jeg ved ikke, om Kammeradvokaten har foretaget en analyse af det, men jeg vil da godt spørge, om ikke også det er relevant.

Jeg kan slet ikke forstå, og det vil jeg godt spørge Venstres ordfører om, hvordan i alverden man kan komme med sådan et forslag og påstå, at det er en implementering, når alle tilgængelige oplysninger tyder på, at det ligger så langt fra en implementering, som tænkes kan.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Jeg vil gerne sige til hr. Torben Hansen, at amterne nu skal i gang med den her basisanalyse, derefter kommer hele målsætningsdebatten, hvorefter de bindende mål jo bliver sat, og så må vi tage den derfra.

Til hr. Keld Albrechtsen, der spørger lidt om midlerne: Det er jo rent faktisk sådan, at vi endnu ikke kender niveauet for den målfastsættelse, der skal ske, og konsekvenserne heraf. Så jeg vil simpelt hen ikke stå her og tage stilling til det og gætte på, hvor mange penge det kommer til at koste. Jeg tror rent faktisk, at hr. Keld Albrecht-

sens bud på det vil være lige så godt som mit, og jeg er da meget interesseret i at høre hr. Keld Albrechtsens bud på det.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Det er jo interessant, når Venstres ordfører siger, at målsætningsdebatten kommer senere. Det kan man jo sådan set også se i selve lovforslaget, i og med at § 21 giver miljøministeren bemyndigelse til at fastsætte miljømålene. Det må miljøministeren nu engang gøre efter lovens formål.

Men lovens formål taler ikke om forbedring. Det taler om det mindste mulige overhovedet, nemlig bare sådan beskyttelse. Hvor er forbedringsaspektet? Ønsker man ikke at forbedre det danske vandmiljø? Ønsker man ikke at forbedre den danske natur? Vil man bare beskytte den og så håbe på, at der ikke sker yderligere?

Jeg vil give hr. Keld Albrechtsen ret i, at i mange af de her aspekter er der reelt ikke tale om implementering. Direktivet går langt videre end det, der bliver lagt op til i den her miljømålslov.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan ikke svare på, hvor meget det vil koste at implementere det. Det, jeg sådan set beder om, er, at vi får det undersøgt, før man begynder at træffe en hel masse beslutninger ud i den blå luft, og før man på ægte liberal vis giver ministeren en hel masse bemyndigelse.

Jeg håber, at fru Støjberg fangede ironien i den bemærkning, for det har altid været et kardinalpunkt for Venstre, at man ikke bare skulle strø om sig med bemyndigelser. Men det kan jeg forstå er et princip, som den nuværende regering har forladt. Nu gælder det om at forsyne den siddende minister med så mange fuldstændig udefinerede bemyndigelser som overhovedet muligt.

Der er ingen mål. Målene kommer måske en gang i en vandmiljøplan. Der er heller ingen midler. Der er heller ingen penge. Der er kort sagt ingenting.

Kl. 18.40

Så vil jeg da godt stille det spørgsmål: Hvis man nu ikke vil lave de juridiske og økonomiske undersøgelser, som vi beder om, hvis man heller ikke ved, hvad målsætningen er, og hvis man ingen midler har, var det så ikke en idé ligesom at begynde forfra og sige, lad os så få målsætningerne først, så vi ved, hvad det overhovedet er,

vi gerne vil, og lad os så diskutere, hvilke midler vi skal bruge, og hvor mange penge vi har?

Jeg må indrømme, at det her er et skud i tågen fra regeringens side, og jeg tror faktisk, at det vil være klogt at trække forslaget tilbage.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Først til hr. Torben Hansen, der endnu en gang er inde på det her med målsætningen: Jamen det er jo rent faktisk sådan, at hvis man bare satte nogle målsætninger op uden at lave basisanalyser, er det jo gætterier. Det er lige så godt som at spille i lotto. Det, vi gør nu, er, at der først er krav om at lave basisanalyser, så man ved, hvad det er, man har med at gøre, dernæst sætter man målsætninger op. Det er den helt rigtige måde at lave miljøpolitik på.

Hr. Keld Albrechtsen taler igen om midlerne. Jeg er egentlig glad for hr. Keld Albrechtsens spørgsmål til mig, for deri lå der jo også et svar, nemlig at hr. Keld Albrechtsen heller ikke er klar over, hvor mange midler der skal afsættes til det her, og det er hr. Keld Albrechtsen naturligvis ikke, fordi vi endnu ikke kender målene. Basisanalyserne skal laves i år 2004, derefter skal det hele implementeres i år 2009.

Så må jeg ærlig talt indrømme, at jeg ikke deler hr. Keld Albrechtsens bekymringer for, at man giver bemyndigelser til ministeren. Det, hr. Keld Albrechtsen bekymrer sig om nu, og det, han åbenbart forventer, er, at vi har en Venstre-miljøminister i år 2009, for ellers kan jeg ikke forestille mig, at hr. Keld Albrechtsen havde så voldsomme bekymringer. Den bekymring deler jeg ikke. Jeg glæder mig til gengæld over det.

Formanden:

Så er det hr. Torben Hansen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Jeg kan til fru Inger Støjbergs beroligelse sige, at vi helst heller ikke deltager i alle mulige former for gættekonkurrencer.

Det, det her drejer sig om, er, at der rent faktisk direkte i formålet for direktivet og i de underformål, der ligger der, hele tiden står, at målet, målsætningen, må være at forbedre, og det står der altså ikke nogen steder i miljømålsloven.

Der er altså ikke tale om, at jeg står og gætter. Der er simpelt hen tale om, at jeg godt kunne

tænke mig at få Venstres svar på, hvornår man vil, kan man sige, svinge det her op til at være på linje med direktivet, som rent faktisk på mange områder er meget visionært.

Formanden:

Så er det hr. Keld Albrechtsen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu kan jeg forstå, at regeringspartiet Venstre ikke alene har forladt sin tidligere holdning om, at man skal undgå at strø om sig med bemyndigelser til ministre, men at man oven i købet mener, at det vil være en formildende omstændighed, at det bliver en kommende socialdemokratisk regering, som skal have de bemyndigelser. Det har jeg bare noteret mig. Det er en grundlæggende og fundamental ændring af Venstres politik, som er sket der. Den går nu ud på at forsyne socialdemokratiske ministre med så vidtgående bemyndigelser, så svagt defineret som overhovedet muligt, som man overhovedet kan få ind i lovgivningen.

Der er jo ikke skygge af definition af, der er ikke skygge af klarhed over, hvad de bemyndigelser kommer til at indebære. Man erkender åbenlyst, at der ikke er nogen målsætninger. Vi ved ikke, om direktiverne bliver implementeret – alt tyder på, at de ikke bliver implementeret med det her lovforslag – vi ved ikke, hvad det kommer til at koste, og midlerne ved vi heller noget om, for de skal først aftales i forbindelse med vandmiljøplanen og andre politiske forhandlinger.

Kunne vi ikke få en pause, så vi først finder ud af, hvor det egentlig er, vi skal hen, og hvad der egentlig skal være indholdet i en vandmiljøplan, og så tage alt det tekniske og eventuelle bemyndigelser bagefter, når vi ved, hvad de bemyndigelser skal bruges til?

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Jeg tror egentlig, at jeg vil begynde med hr. Keld Albrechtsen denne gang. Hr. Keld Albrechtsen efterlyser en pause i miljøpolitikken. Sådan arbejder vi ikke i Venstre. I Venstre ønsker vi en forbedret miljøpolitik, og vi ønsker et forbedret miljø, og derfor arbejder vi målrettet frem mod det. Sådan er det.

Til hr. Torben Hansen: Jeg er glad for, at man ikke går ind for gæsteri hos Socialdemokraterne. Derfor forventer jeg i øvrigt også en stor opbakning til den her linje, der er lagt. Først bliver der udarbejdet basisanalyser i 2004. Så bliver der lavet bindende målsætninger; modsat sådan som det er nu – jeg har jo rent faktisk arbejdet med de her ting som amtsrådsmedlem, og det var hensigtserklæringer, det var blot nogle mål, man fastsatte, der var ingen binding i det – og dernæst bliver der udarbejdet handlingsplaner. Det er da miljøpolitik, der virker.

Formanden:

Så går vi videre i ordførerrækken.

Torben Hansen (S):

Dansk natur og det danske vand er under pres. Naturens balance er truet. Det er en kendsgerning, som bl.a. blev understreget i Wilhjelmudvalgets rapport fra 2001. Behovet for en sammenhængende plan for dansk natur og dansk vandmiljø er større end nogen sinde. Naturen har for lidt plads, der er for mange næringsstoffer, vandmiljøet er belastet, og der mangler sammenhængende naturområder.

Det er bl.a. en af årsagerne til, at Socialdemokratiet sidste år spillede ud med en naturreform, der skulle skabe mere plads til naturen, som forbød gødskning og dræning og pesticider i naturområder, som skabte 300-m-bufferzoner omkring sårbar natur, som sikrede forstærket pleje af naturen, og som sikrede reel regulering af landbruget med miljøgodkendelse, naturplaner m.m.

Desværre fik vi jo ikke flertal for forslagene, men når vi ser på dagens lovforslag, er der da enkelte små skridt i den rigtige retning.

For Socialdemokratiet skal denne her lovgivning føre til et løft i beskyttelsen af dansk vandmiljø, drikkevand og dansk natur. Det vil dog kræve væsentlige ændringer af de fremsatte lovforslag; ændringer hvor der stilles konkrete målsætninger for såvel miljø som vandmiljø.

Lovforslaget indeholder kun rammerne, og det er for så vidt godt nok, men ambitionsniveauet er meget svagt, og det er meget usikkert. Det er bekymrende, og den bekymring deler Socialdemokratiet med mange af de høringsberettigede, hvilket vi jo også kan se af høringsvarene.

I kapitlet med generelle miljøformål står der eksempelvis, at målsætningen er at forebygge

forringelse. Det er for sølle. Hvorfor ikke sigte mod forbedring?

I samme kapitel er målsætningen, at forøgelse af foreningen af havet uden for vanddistrikterne så vidt muligt skal undgås. Det er for sølle. Havmiljøet skal også forbedres.

I § 13 om beskyttede drikkevandsforekomster står der også, at der skal tilstræbes en reduktion af omfanget af rensningen. Det er for sølle. Målsætningen skal være, at det danske drikkevand skal være så rent, at rensning er overflødig.

Ud over de konkrete miljømål mangler vi også klare tilkendegivelser om amternes kompetencer, økonomiske muligheder og instrumenter.

I forhold til inddelingen af vanddistrikter er der et uendeligt antal muligheder. Vi har noteret os Artikel 3-udvalgets bemærkninger, men vil samtidig sætte spørgsmålstegn ved det geniale i, at f.eks. både Limfjorden og Vadehavet kommer til at høre under flere vanddistrikter.

Det står også allerede nu klart, at skal Danmark leve op til vandrammedirektivet, skal der ske væsentlige og effektive reduktioner af såvel kvælstof- som fosforbelastning fra landbruget samt i forhold til ammoniakfordampning og pesticider, ellers vil målene ikke kunne opfyldes, og det må også være konsekvensen af bemærkningerne til lovforslaget, side 13.

Derfor er der allerede nu behov for en dynamisk vandmiljøplan, men også behov for, at der allerede for nuværende gennemføres strengere regulering og godkendelse af såvel eksisterende landbrug som udvidelser af disse.

I det kommende udvalgsarbejde vil Socialdemokratiet også kigge nærmere på §§ 15-17 i miljømålsloven. Det er jo ofte i detaljen, at djævelen ligger gemt, og netop de her undtagelsesparagraffer, hvor ord som »uforholdsmæssigt store omkostninger« og »væsentlige samfundsinteresser« indgår, ligner gummiparagraffer med nogle gevaldigt interessante fortolkningsmuligheder og muligheder, som normalt ikke altid bliver til glæde for miljøet.

Kl. 18.50

Det er Socialdemokratiets opfattelse, at dette lovkompleks indeholder alt for mange bemyndigelser til miljøministeren, og det er meget bekymrende, når man endvidere ser, at der mangler helt konkrete miljømål – og reglerne om konkrete miljømål skal miljøministeren for øvrigt også selv fastlægge. Blankochecks af denne type er farlige både for oppositionen og så sandelig også for ministeren. Bemyndigelsen til miljømi-

nisteren i § 2, stk. 2, om bl.a. at kunne fravige lovens bestemmelser i oplandet til Vidåen og Kruså i det sønderjyske duer simpelt hen ikke. Sporene skræmmer jo i det sydjyske.

Med vandrammedirektivet og habitatdirektivet skal overvågningen af dansk natur og miljø forstærkes. Desværre har vi også set, at det går den stik modsatte vej der. Det gør det med det nuværende 2003-program, der primært retter sig mod habitatområderne, og desuden gennemfører regeringen også i denne her finanslov store besparelser på Danmarks Miljøundersøgelser, et DMU som får fine internationale anmeldelser som værende forskning og overvågning af høj international klasse. Men en konsekvens af de her direktiver er, at overvågningen skal forstærkes, ikke nedprioriteres. Det mangler vi også konkrete målsætninger for i lovforslaget.

Med miljømålsloven i dag behandler vi også rammerne for NATURA 2000-netværket. Der mangler vi også målsætninger og forpligtelser i lovforslaget, i stedet er der rammer og bemyndigelser. Det siger absolut ingenting om ambitionerne.

En gennemførelse af NATURA 2000 ligger bl.a. i de bebudede ændringer af naturbeskyttelsesloven og skovloven, som åbenbart først kommer senere på året. Et eller andet sted er det lidt urimeligt, at vi skal behandle L 15 og L 16 uden at kende til det lovforslag, hvori vandrammedirektivet, habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet bliver udmøntet.

Vi kan heller ikke se nogen grund til, at amternes naturplaner bliver kædet sammen med vandrammedirektivet rent tidsmæssigt. Naturplanerne kan sagtens gennemføres noget før. Der er lang tid til 2009, der er ingen grund til at vente de 6 år.

Disse naturplaner bør også omfatte al natur og ikke kun de internationale beskyttelsesområder. Indsatsen for dansk natur bliver sølle, hvis det for eftertiden kun – i citationstegn – vil dreje sig om vandområder i de internationale naturbeskyttelsesområder. Der er fortsat behov for en dansk naturindsats og naturgenopretning på andre områder end lige habitatområdet.

Socialdemokratiet vil nu i udvalget gennemgå de her to lovforslag med tættekam. Der er mange usikkerheder, der er uklarerheder, og der er manglende miljømål, som der skal kastes lys over. Vi vil selvfølgelig gå positivt ind i arbejdet, da gennemførelsen af disse her vigtige og miljø-

rigtige direktiver i dansk lovgivning vil være et løft for dansk natur og danske vandforekomster.

Jeg skal i den forbindelse hilse fra Det Radikale Venstre, der ikke kunne være til stede i dag, og sige, at de vil tilkendegive deres stilling efter udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Blankocheck og lavt ambitionsniveau – det er nogle store ord, der bliver taget i munden her.

Jeg vil gerne ind på det med det lave ambitionsniveau, men jeg kunne egentlig godt tænke mig, at hr. Torben Hansen forklarede mig, hvori det lave ambitionsniveau ligger, når nu der med det her bliver indført bindende målsætninger i modsætning til førhen.

Rent faktisk er det sådan, at tidligere regeringer jo også har kunnet indføre bindende målsætninger, det krævede bare lige en lille ændring i planloven. Så jeg vil gerne have hr. Torben Hansen til at forklare det lave ambitionsniveau, som ikke er nemt at finde, tværtimod, og så vil jeg meget gerne have hr. Torben Hansen til at give mig en forklaring på, hvorfor den tidligere regering ikke har indført bindende målsætninger.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Jeg vil med glæde til ære for Venstres ordfører forklare, hvor jeg mener, at den manglende målsætning og usikkerhederne ligger, og det er, hvis man går ind og læser formålet for direktivet. Jeg har sagt det før: Det forebygger yderligere forringelser, beskytter og forbedrer, det sikrer en progressiv reduktion af forureningen af grundvandet og forhindrer yderligere forurening deraf.

Længere omme i miljømålene i artikel 4 står der: Medlemsstaterne beskytter, forbedrer og restaurerer alle overfladevandområder – med enkelte forbehold. Det er da rimelig klare målsætninger på, hvilken vej man skal. Det er forbedringer. Og det har jeg altså svært ved at se i det her miljømålsforslag. Men vi får jo chancen for en meget lang diskussion også i udvalget, som jeg vil glæde mig til.

Kl. 18.55

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Det var jo mange ord, men ikke ret mange svar. Derfor vil jeg gerne bede hr. Torben Hansen om at prøve at forklare mig, hvorfor man ikke i de

9 år, man selv havde regeringsmagten, indførte de her bindende målsætninger. Den eneste måde, man får ambitiøs miljøpolitik på, er da at indføre bindende målsætninger. Det, vi arbejdede med førhen, det, jeg arbejdede med førhen som amtsrådsmedlem, var hensigtsserklæringer og målsætninger, som man forsøgte at leve op til. Nu er det bindende målsætninger. Hvorfor har man ikke indført det førhen, hvis man virkelig er ambitiøs på miljøområdet?

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Jamen vi er da yderst tilfredse med, at vandrammedirektivet er kommet, og at der nu kan arbejdes med bindende målsætninger. Det tror jeg alle er herinde. Men de bindende målsætninger skal jo bare tage deres udgangspunkt, og hvis udgangspunktet i lovgivningen er for svagt i formålet eksempelvis, så vil de bindende målsætninger også være derefter. Det er også derfor, vi glæder os meget til det her arbejde og mener, at det er meget vigtigt, at vi kommer i gang med det. Men vi skal sørge for, at grundlaget er det rigtige, og det er så det, vi må have diskussionen om i den kommende tid.

Formanden:

Så er der en sidste kort bemærkning til fru Inger Støjberg.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Jeg fornemmer, at hr. Torben Hansen bliver mere og mere positiv, så nu vil jeg prøve at spørge for tredje gang, så kan det jo være, at hr. Torben Hansen bliver rigtig positiv.

Hr. Torben Hansen går også ind for bindende målsætninger nu. Men kan hr. Torben Hansen så forklare mig, hvorfor den tidligere regering ikke indførte det? Det krævede bare en ændring af planloven. Hvorfor brugte man 9 år uden at indføre bindende målsætninger, når man alligevel er positiv over for det nu?

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Vi er åbenbart i en diskussion, hvor vi bliver ved med at tale forbi hinanden. Det, der jo ligger i det stadig væk, er, at bindende målsætninger er alle vel tilfredse med der kommer. Men det er jo et spørgsmål om niveauet for de bindende målsætninger. Det nytter ikke noget at have binden-

de målsætninger, hvis det er sådan, at niveauet er for lavt.

Der kan vi se vandrammedirektivet som et instrument, hvor vi kan få nogle høje bindende målsætninger, men det skal så også give sig udslag i, at de formuleringer, der er i loven, også giver muligheder for at lave de høje bindende målsætninger. Og der har jeg tidligere i dag nævnt, at vandrammedirektivet meget klart omtaler, at der skal forbedres, der skal beskyttes; især er den der forbedring vigtig, og det kan jeg ikke se i det lovforslag her. Det er det, vi egentlig gerne bare ville have med plus et par andre ting, som jeg gerne vil underholde med senere. Det er simpelt hen det, det drejer sig om. Bindende målsætninger er fint, men det er niveauet, der er det vigtige.

Formanden:

Vi går videre i ordførerrækken.

Freddie H. Madsen (DF):

Idet vores ordfører, hr. Jørn Dohrmann, ikke kan være til stede her i dag, har jeg lovet på hans vegne at sige følgende:

Lovforslag nr. L 15 og L 16 skal ses i sammenhæng, idet begge lovforslag skal være med til at sikre grundvandet i fremtiden. Er der noget, Dansk Folkeparti går op i, så er det at sikre drikkevandet og grundvandet nu som i fremtiden, og det mener jeg alle partier her i Folketinget bør gøre, så det ikke en dag ender med, at vi ikke har noget grundvand, som vi kan bruge; det skal sikres, at vi får vand ud af hanen, uden at det skal filtreres en, to eller tre gange. Derfor er vi også glade for, at vi har været med til afsatte 3 mio. kr. til forskning på området, dengang vi lukkede Vandfonden.

Kl. 19.00

Nu er det ikke sådan, at vi aldrig har beskyttet drikkevandet i Danmark. Der er rent faktisk sat mange initiativer i gang allerede på nuværende tidspunkt. Man skal stadig væk sikre, at vi også i fremtiden kan sikre vores grundvand på en sådan måde, at vi kan være det bekendt. Derfor er det vigtigt, at man iværksætter de indsatser, der er nødvendig for at opnå miljømålet, der ligger i vandrammedirektivet. Det er vigtigt, at vi får iværksat en plan, som hænger sammen hele vejen rundt, at man altså ser på det samlede vandområde i Danmark, søer, overflader og grundvandet.

Dansk Folkeparti er selvfølgelig også tilhænger af den regelforbedring, som bliver lagt frem,

uanset om det er på det ene eller det andet niveau. Her tænker jeg på, at kan vi få en regelforenkling vedrørende myndighedsstrukturen for administration, hilser vi det selvfølgelig velkommen.

At man nu vil lægge det over til amterne, mener jeg faktisk er alt for tidlig en konklusion, da vi ikke ved, hvordan og hvorledes amternes fremtid skal være. Men det er helt klart, at der skal være nogen, der har ansvaret for at udføre planlægning og indsatserne med, hvordan loven skal udformes i bund og grund. Det må vi så se på under udvalgsarbejdet.

Helle Sjelle (KF):

Det hævdes ofte, at det vidtgående samarbejde om fælles skrappe miljøregler er en af EU-samarbejdets største og mest markante succeshistorier. Påstanden kan heller ikke frakendes en vis berettigelse.

Den Europæiske Union har eksisteret i en periode med stor økonomisk fremgang og dermed også en stor industriel vækst. Det har skabt øget stabilitet og velstand for millioner af mennesker på vores kontinent, men i halen på den udvikling er også fulgt nogle alvorlige problemer med forurening af naturen. Disse problemer er kendetegnet ved deres grænseoverskridende karakter. Forurening af jord, vand eller luft stopper ikke i det land, hvor forureningskilden nødvendigvis befinder sig.

EU har evnet at finde tilsvarende grænseoverskridende løsninger på problemerne, navnlig gennem fælles standarder for tilladte og forbudte stoffer, fælles grænseværdier, regler for områder, hvor særlige beskyttelsesforanstaltninger er nødvendige osv. Denne indsats har banet vejen for samarbejdets succes på dette område.

Som Konservative ligger det os meget på sinde, at EU's fælles miljøpolitik fastholder denne stærke position, men også at Danmark benytter sin indflydelse til at trække det fælles beskyttelsesniveau i Europa opad. Vi ønsker, at naturen skal kunne gives videre til kommende generationer i mindst lige så god stand, som vi selv modtog den.

Derfor er vi i Det Konservative Folkeparti også positive over for lovforslagene L 15 og L 16, som skal sikre en fælles gennemførelse af vand- og naturplanlægningen efter først og fremmest EU's vandrammedirektiv og dele af habitatdirektivet. Vandrammedirektivet skal sikre beskyttelsen af grund- og overfladevand,

og habitatsdirektivet skal udstikke rammerne for naturplanlægningen.

I Det Konservative Folkeparti er vi af den opfattelse, at det er af stor betydning, at vi passer på vores natur og vores naturressourcer; dvs. både vores vand og opretholdelsen af den biologiske mangfoldighed. Vi skal yde vores bidrag til at skabe en bæredygtig udvikling i verden. Den udvikling kommer ikke af sig selv; den kræver hårdt arbejde.

Vi er klar til at tage fat på opgaven, og vi ser de to lovforslag som et skridt i den rigtige retning, og derfor støtter vi dem.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg lagde mærke til, at fru Helle Sjelle kom med den ambition, at Danmark nu skal arbejde for at trække det fælles beskyttelsesniveau i EU opad. Det må jeg nok sige; det er en markant udtalelse på baggrund af de to lovforslag, der ligger her.

Jeg vil godt spørge fru Helle Sjelle, om hun ikke er klar over, at den sørgelige situation er – man kunne for 10 år siden dårligt have forestillet sig, at vi skulle komme dertil – at beskyttelsesniveauet i de to direktiver er væsentlig højere end det beskyttelsesniveau, der lægges op til i ministerens lovforslag, som ikke lever op til direktiverne. Så trist er situationen, at det fælles beskyttelsesniveau i EU i dag har et højere niveau rent juridisk end det, som man lægger op til fra den danske regerings side.

Kl. 19.05

Hvordan mener fru Helle Sjelle sådan mere praktisk, at hun vil arbejde for, at Danmark skal trække beskyttelsesniveauet i EU opad, når vi samtidig herhjemme har en regering, der arbejder for at trække det nedad? Det må jeg indrømme er vanskeligt at se sammenhængen i.

Jeg vil så godt spørge: Betyder det så f.eks., at Det Konservative Folkeparti vil arbejde for at få præcise, skærpede målsætninger ind i lovforslaget, f.eks. at mængden af sprøjtemiddelrester i vores grundvand i fremtiden skal falde og ikke stige? Er det sådan en konkret målsætning, man tænker på, når man siger, at man vil arbejde for at trække det fælles niveau i EU opad?

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Det er fuldstændig rigtigt, at vi i Det Konservative Folkeparti er meget optagede af, at vi bestemt ikke, hvad angår vort miljø, er dem, der trækker ned i EU-sammenhæng.

Derfor vil vi naturligvis også følge den her proces med fastlæggelsen af diverse mål og tiltag inden for det her område meget nøje i den kommende tid, og vi forventer naturligvis, at de ting, der bliver gjort her i Danmark ud fra de danske forhold, bestemt ikke er de laveste i EU. Vi forventer naturligvis, at det ligger på et pænt niveau sammenlignet med de andre lande – mindst på et pænt niveau.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det tilsagn vil jeg meget gerne sige tak for, for det, fru Helle Sjelle nu siger, er jo, at vi som minimum må op på det niveau, der ligger i direktiverne, sådan må det vel forstås.

Derfor vil jeg gerne stille det samme spørgsmål til den konservative ordfører, som hr. Torben Hansen for lidt siden stillede til Venstres ordfører: Hvorfor er der ikke en præcis målsætning for reduktion af mængden af giftstoffer i vores grundvand, sådan som der er i direktiverne? Hvorfor er der ikke i det danske lovforslag de præcise målsætninger om, at der skal ske forbedringer af vandmiljøet?

Betyder det, fru Helle Sjelle nu siger om, at vi skal gå i spidsen på europæisk plan for at hæve beskyttelsesniveauet, at Det Konservative Folkeparti er indstillet på, at disse præcise målsætninger om forbedringer af vandmiljøet også skal være i den danske lovgivning? For man må vel bare konstatere, at hvis det er ikke er det, fru Helle Sjelle mener, er det, hun siger, meningsløst.

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Nu skal vi jo først have foretaget de forskellige nødvendige analyser for at kunne gennemføre diverse tiltag og fastsætte diverse mål, og så må vi på den baggrund se, hvad der kommer ud af det. Men som jeg sagde tidligere, må vi stadig væk forvente, at Danmark placerer sig i den pæne ende, hvad angår miljøpolitikken i EU; det forventer vi helt klart.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Først bliver man jo vældig glad, når man hører, at Danmark skal arbejde for at hæve beskyttelsesniveauet, og så ender det med, at vi skal lave en masse analyser, og så må vi vente og se, og sådan var det heller ikke ment. Anderledes kunne det svar jo ikke forstås.

Jeg spørger så: Vil man fra Det Konservative Folkepartis side være med til at indføje nogle ændringsforslag i det her lovforslag, der sikrer, at vi kommer til at ligge i front i EU, og at vi får mindst lige så gode målsætninger som dem, der ligger i direktiverne, men også målsætninger, der er endnu bedre, sådan at de er med til at trække niveauet opad?

Fru Helle Sjelle mente jo; og vi ligefrem fra dansk side – og det er jeg meget enig i – skulle være med til at trække niveauet opad, og så kommer man med et lovforslag, hvor der slet ikke er nogen konkrete målsætninger, og som altså helt åbenlyst trækker niveauet nedad. Det var derfor, at jeg faktisk blev en lille smule glad, da jeg hørte fru Helle Sjelles internationale linje om, at nu skulle Danmark være foregangsland og alt muligt. Så tænkte jeg, at det da må betyde, at det her lovforslag skal laves helt om, men nej, nu skal vi sidde og nørkle i nogle grupper, og så bliver det nok ikke rigtig til noget.

Kl. 19.10

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg blot sige, at vi synes, det er et udmærket lovforslag, der ligger som et udgangspunkt for de ting, der nu skal til at ske inden for implementering af vandrammedirektivet og dele af habitatdirektivet.

Men vi bliver selvfølgelig også nødt til at følge processen ganske, ganske nøje, og det er da klart, at vi ikke bare giver en bemyndigelse til ministeren og så forventer, at alt går ganske glimrende. Vi følger selvfølgelig processen, ligesom jeg forventer, at alle andre politiske partier også følger processen, og så kan vi jo gribe ind undervejs, hvis der er noget, som vi mener kunne være på en lidt anden måde.

Jeg har fuld tiltro til, at det nok skal gå, og jeg har fuld tiltro til og forventer også, at vi som sagt i denne her fase placerer os i den pæne ende i forhold til EU.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så går vi tilbage til ordførerrækken.

Jørn Jespersen (SF):

Som det også er fremgået af mange af hørings-svarene, er det ganske vanskeligt at sige noget om, hvad konsekvensen af de her to lovforslag vil blive. Der bliver i høringsvarene talt om at købe katten i sækken, og der bliver talt om, at det er umuligt at vurdere, om de miljømål, der

ligger i EF-direktiverne på natur- og vandområdet, bare tilnærmelsesvis bliver opnået ved de initiativer, der lægges op til her.

Grunden til, at det er så vanskeligt at vurdere forslagene, er jo, at de kommer til i meget høj grad at spille sammen med naturbeskyttelsesloven, hvor vi endnu ikke kender det udkast, der kommer fra regeringen, at det kommer til at spille sammen med de forskellige love på vandområdet, og at det kommer til at spille sammen med skovloven.

På alle de områder ved vi ikke, hvad der sker. Tingene er mere eller mindre forsinkede. Det er i hvert fald planen for biologisk mangfoldighed. Vi skal først, formentlig i det nye år, til at diskutere Vandmiljøplan III, hvor en del af virkemidlerne for udvaskning af næringsstoffer kommer til at ligge.

Derfor kan man som udgangspunkt ikke sige ret meget om, hvad der er lagt op til her, men man kan i hvert fald sige, at det store, høje ambitionsniveau kan man ikke finde. Der har været en diskussion om, hvor højt ambitionsniveauet er, og jeg vil sige det på den måde, at for os i SF at se er der ikke noget ambitionsniveau. Derfor kan man så gætte på, om der bagvedliggende er noget, men min bedste vurdering er, også set i lyset af regeringens øvrige miljøpolitik, at det afspejler et meget lavt ambitionsniveau på de her områder.

Der er en klar risiko for, fordi regeringen punkt et har skåret meget voldsomt ned på naturområdet og punkt to har lagt op til kun at følge de internationale områder, både undersøgelsesmæssigt og indsatsmæssigt, at vi er godt på vej til at få skabt en A- og B-natur i Danmark. En A-natur, som er den, vi er forpligtet af internationale aftaler til at passe på, og en B-natur, som så så at sige må sejle sin egen sø. Det er efter vores opfattelse helt forkert. Vi bør have naturplaner og høj målsætning for hele vores natur i Danmark, både den internationalt udpegede og den natur, som vi af nationale grunde ønsker at beskytte.

Man kan også sige, at naturindsatsen i det her forslag – for at sige det pænt – er meget langmodig. Vi forstår ganske enkelt ikke, hvorfor der skal lægges op til, at det tager så lang tid at få udarbejdet de naturforvaltningsplaner, som habitat- og fuglebeskyttelsesdirektivet lægger op til.

Nu laver man et tidsmæssigt sammenfald med vandrammedirektivet, og dermed udsætter man i virkeligheden den nødvendige naturind-

sats med ca. 3 år. Og så god tid har vi ikke, hvis vi rent faktisk har ambitioner på naturens vegne, for der er en lang række områder, hvor naturen i dag er under pres, hvor der derfor er brug for ganske øjeblikkelig handling bare for at bevare den nuværende status, og i særdeleshed hvis man, som vi gør i SF, ønsker forbedringer og fremskridt på naturområdet.

Det kunne jo også være et spørgsmål til de to borgerlige ordførere: Er man i Venstre og især i Det Konservative Folkeparti enig i, at vi kan vente med at have hele naturforvaltningen på plads indtil 2009? Fru Helle Sjelle gav udtryk for, at man havde, jeg kunne ikke helt forstå, om det var meget høje ambitioner eller gennemsnitlige ambitioner, men vi måtte i hvert fald ikke sådan komme under middelniveauet i EU i vores implementering. Er man på den baggrund tilfreds med, at det tager 6 år at få gennemført naturplanerne i forvaltningen af vores natur, eller kunne man ønske sig, at det gik lidt hurtigere, sådan som vi i SF meget gerne vil?

Miljømålene er ikke præciseret. Og så bliver der sagt, at nu skal der laves basisanalyser osv. Nej, men i en overordnet lovgivning kunne man da godt angive nogle retningslinjer for, hvad hensigten er, hvilken retning det skal gå i, hvilket hr. Torben Hansen allerede har været inde på. Er der tale om en bevaring af det nuværende niveau, eller er der tale om en forbedring?

Kl. 19.15

I henhold til de beslutninger, EU har lavet, bl.a. på topmødet i Göteborg, er vi jo forpligtet til at stoppe tilbagegangen i naturen og skabe en gunstig bevaringsstatus for de forskellige naturtyper. Hvorfor kan man ikke skrive det? Hvorfor kunne man ikke være mere præcis om generationsmålet, altså det forhold, at man ønsker, at udledningen af menneskeskabte, kunstige kemikalier til natur og vand skal være på nær nul i år 2020? Det var sådan set en indsats, som man i 1990 under den daværende borgerlige regering var enig om blandt alle partier i Folketinget, og nu kan vi åbenbart ikke helt få den nuværende VK-regering til at tilslutte sig.

Det vil altså sige, at man ikke alene har en forringelse af natur- og miljøpolitikken i forhold til den tidligere regering med den indsats, der blev gjort op igennem 1990'erne, man er på et lavere ambitionsniveau under den nuværende regering, end man var under Schlüterregeringen i 1990.

Ligeledes er virkemidlerne ganske uafklarede, og det er jo noget af det, amterne virkelig har

gjort opmærksom på, at hvis man skulle kunne leve op til målsætningerne i EF-direktiverne, er man også nødt til at have de nødvendige virkemidler. Det er der overhovedet ikke taget stilling til i det nuværende forslag, ligesom der heller ikke er taget stilling til, hvilken indsats der økonomisk og ressourcemæssigt vil være brug for. Derfor er det et slag i luften at sige, at nu kommer der nogle miljømål. Det er kun i overskriften på lovforslaget, at der er tale om mål, ellers er mål og virkemidler fraværende i forslaget.

Man kunne gå endnu mere i detaljer og sige, at alle de definitioner – andre ordførere har også været inde på det – som bliver nævnt, er så rummelige og elastiske og intetsigende, at det i virkeligheden er ligegyldigt, om man får vedtaget lovforslaget eller ej, fordi definitionerne er tomme og indholdsløse og dermed virkningsløse.

Vi synes også, der er for mange ministerbemyndigelser. Vi bliver nødt til at sige det ligeud: Med den linje, som miljøministeren hidtil har anlagt, er vi mildt sagt overhovedet ikke trygge ved ministerbemyndigelser, og vi kunne ikke drømme om at stemme for et forslag med så mange bemyndigelser, medmindre det bliver præciseret, hvad hensigten er med, at de er der, og hvad de skal bruges til.

Jeg ved godt, at når man diskuterer miljømålsætninger osv., er det ikke noget, der rigtig interesserer regeringen. Jeg troede egentlig, det interesserede Det Konservative Folkeparti, men jeg er godt klar over, at Venstre ikke har nogen særlige ambitioner på området. Men økonomiske argumenter plejer jo somme tider at kunne gøre indtryk, og derfor vil jeg godt spørge både ministeren og De Konservatives og Venstres ordførere: Gør det ikke noget indtryk, hvis man i amterne gang på gang siger, at det her kommer til at blive rigtig, rigtig dyrt, for hvis man ikke får givet de virkemidler, amterne har brug for, kommer vi i en situation, hvor det for at leve op til f.eks. habitatdirektivet bliver nødvendigt at købe tilladelser til svineproduktion tilbage, fordi man har givet dem i områder, hvor der simpelt hen ikke er miljømæssig plads til svineproduktion?

Det bliver dyrt at købe de tilladelser tilbage. Det vil i virkeligheden sige, at den slappe miljøpolitik, som regeringen fører, ikke alene er skadelig for miljøet, men bliver rigtig, rigtig dyr økonomisk for samfundet. Er det ikke nogle overvejelser, man har gjort sig i de to regeringspartier?

Samlet set vurderer vi, at det her lovforslag ikke på nogen måde har til hensigt at gøre noget for reelt at sikre bedre vandmiljø, at sikre bedre naturbeskyttelse. Det er alene bestemt af, at man nu i sin langsommelighed og udsættelse af tingene bliver overhalet af en EU-deadline, som man gerne vil leve op til, og så kommer man med et lovforslag, der på det helt overfladiske, formelle plan siger, at nu har vi levet op til vores implementeringsfrist, men i øvrigt har vi ikke gjort nogen indsats.

Det synes jeg er for tyndt. Jeg synes, at i stedet for at hænge sig i en dato, som er forskertset på grund af regeringens udsættelser og forsinkelser og nedskæringer, skulle man hellere se tingene i en sammenhæng, så vi fik lavet en ordentlig naturindsats i sammenhæng med naturbeskyttelsesloven, skovloven osv., når regeringen på et tidspunkt får taget sig sammen til også at fremsætte forslag om det.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så går vi over til næste ordfører. Det er hr. Keld Albrechtsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Sammenfattende kan man sige om det her lovforslag, at det jo nok burde have haft overskriften: Uden mål og med. Der er ingen målsætninger i det, man ved ikke, hvor man vil hen, og der er heller ingen midler i det. Det er sådan set meget logisk, for når der ingen mål er, hvorfor skal der så være nogen midler.

Men det, der er, er en masse bemyndigelser til ministeren, det er det konkrete i det. Det vil sige, at hvis vi vedtager det her lovforslag, sådan som det ligger, er det eneste, der står tilbage, at vi har flyttet en hel masse beføjelser fra Folketinget over til ministeren.

Det er muligvis behageligt nok for en regering at få nogle flere beføjelser, så man ikke behøver at trættes med at skulle høre på genstridige folketingsmedlemmer, som man synes stiller for mange spørgsmål osv., det kan da godt være, at det kunne være behageligt, men jeg sidder stadig væk tilbage med en betydelig undren over, at det kan være især Venstres politik bare sådan at dele generelle bemyndigelser ud til ministre.

KL 19.20

Jeg har jo nu efterhånden været medlem af Folketinget en del år, og jeg kan godt huske, da Venstre var i opposition. Hver gang der kom et lovforslag fra den daværende socialdemokra-

tisk-radikale regering med selv den mindste bemyndigelse og selv, hvis det var helt præcist fastlagt, hvad den gik ud på, og hvad den kunne bruges til, og hvilke grænser der var for bemyndigelsen, så kom der alligevel et stærkt principielt indlæg fra partiet Venstre, som jeg i øvrigt var helt enig i dengang, og jeg mener stadig væk også, at man skal være meget varsom med bare at dele bemyndigelser ud til ministre.

Og hvad kommer der så her? Der kommer en blankocheck, en kæmpemæssig blankocheck til miljøministeren. Ja, jeg vil endda gå så vidt som til at sige, at der formentlig er tale om mere end en blankocheck, der er tale om en gummicheck, for der er heller ikke økonomisk dækning for det, ministeren får bemyndigelse til. Der tales i bemærkningerne om udgifter på 35 mio. kr., men hvis man har tænkt sig at leve op til EF-direktiverne og samtidig har tænkt sig, at man vil give især landområder generel adgang til at få erstatning for at holde op med at forurene – det er jo det, der ligger bag ved det, det er jo det, der er kernen i den her sag, at man mener, at mennesker, der i dag forurener vores natur, skal have en erstatning for at holde op med at forurene – så bliver det jo rasende dyrt.

Det var det, jeg var inde på, at der jo fuldstændig mangler konsekvensberegninger i det her, for hvis man bruger det der princip med, at der skal ydes erstatning for at holde op med at forurene – som om det var en ret, man kunne have, men det ligger jo i Venstres, De Konservatives og Dansk Folkepartis politik, at de mener, at der er nogle, der er udstyret med en ret til at forurene, og hvis vi tager den fra dem, så skal de have en erstatning – så når vi altså op på de der tal på 1,5-2 mia. kr., hvis det skal gennemføres. Man har selvfølgelig ikke de penge på grund af skattestøppet, og hvilken konsekvens drager man så? Ja, så drager man den konsekvens, at så sker der i realiteten ingenting.

Men af direktiverne fremgår det jo – f.eks. habitatdirektivet – at det gælder for den enkelte borger; den enkelte borger har pligt til at følge direktivet, dvs. pligt til at holde op med at forurene i det omfang, som det fastlægges, og det er vel at mærke uden erstatning.

Derfor sidder ministeren i et kæmpe juridisk morads, som han selv har bevæget sig ud i ved at begive sig ud i den erstatningsproblematik. Hr. Jørn Jespersen nævnte et erstatningsproblem, der kan opstå i forbindelse med de store svinefarme, hvor man giver tilladelser uden at tænke på konsekvenserne, fordi man ikke vil

følge vores forslag om et midlertidigt stop for udvidelse af svinefarmene, indtil vi lige får tænkt os om, om vores natur overhovedet kan rumme det. Nej, det har man ikke tænkt på. Der behøver man ikke noget forsigtighedsprincip. Der giver man bare en hel masse tilladelser, og så finder vi ud af bagefter, om det er forsvarligt. Og man har jo heldigvis heller ingen præcise målsætninger for miljøet, så man ramler ikke ind i nogen målsætninger ved at give en hel masse tilladelser. Det kører bare derudad. Og så kan man bagefter finde en anledning til at udbetale en hel masse penge i erstatning, når man så skal til at trække tilladelserne tilbage.

Det system er simpelt hen ikke holdbart. Derfor er det, at vi fra Enhedslistens side siger: Vi skal selvfølgelig overholde de direktiver, det må vi for det første sikre, og derfor må vi endnu en gang have Kammeradvokaten til at se på spørgsmålet om habitatdirektivet; der ligger allerede et notat, der viser, at den danske lovgivning ikke er tilstrækkelig, men det har regeringen åbenbart ikke tænkt sig at drage nogen konsekvenser af.

Vi vil gerne have en undersøgelse, og det vil jeg godt spørge ministeren om vi kan få også med hensyn til vandrammedirektivet. Der trænger vi også til at få belyst, i hvilket omfang det her lever op til vandrammedirektivet. Det kan vi jo vende tilbage til i udvalget.

Men det er så én ting, at vi selvfølgelig mindst skal ligge på det minimale niveau for EU, men vi skulle da også gerne gøre det bedre. Som fru Helle Sjelle var inde på, skulle vi da også gerne være foregangsland. Det kræver jo, at vi har nogle præcise målsætninger, og derfor vil jeg godt spørge ministeren: Kunne vi ikke fremskynde vandmiljøplanforhandlingerne og pesticidhandlingsplanforhandlingerne?

Nu ved jeg godt, at man åbenbart har lavet et eller andet papir sammen med Dansk Folkeparti om pesticider, men det indeholder mig bekendt ikke nogen konkrete skridt, så det kan jo ikke forhindre os i at gå videre. Kunne man så ikke gøre det, at man indbød alle partierne til en forhandling om målsætninger for vandmiljø og pesticider og så fik taget stilling til, hvad det er, vi vil? Vil vi rent faktisk sikre, at i stedet for at mængden af giftstoffer i vort grundvand og drikkevand hele tiden stiger, så skal det faktisk, i hvert fald om nogle år, begynde at falde? Det er jo faktisk også det, der står i direktivet, at det skal begynde at falde, og dette er der ikke antydninger af i lovforslaget.

Kl. 19,25

Kunne vi så ikke sætte os ned sammen og tage en forhandling og få lavet sådanne målsætninger? Vi vil fra Enhedslistens side gerne deltage i sådan nogle forhandlinger, men vi vil ikke være med til, det må jeg sige helt direkte, at overdrage regeringen alle beslutningsbeføjelser i de her sager gennem generalbemyndigelser uden at ane noget som helst om, i hvilken retning vi går. For så er det os, der pludselig sidder med ansvaret for, at der f.eks. skal uddeles 2 mia. kr. i erstatninger, fordi regeringen har misforstået EU-juraen. Det ansvar vil vi altså ikke gå ind og tage, det kan vi simpelt hen ikke. Både af miljømæssige og økonomiske grunde kan man anstændigvis ikke påtage sig det ansvar bare at overlade det til miljøministeren og så håbe på, at det går nok alt sammen. Vi ved ikke en pind om, i hvilken retning det peger.

Det var derfor, jeg spurgte Venstres ordfører, og nu vil jeg godt spørge ministeren: Kunne vi ikke få lov til i Folketinget og i befolkningen lige at tænke os om og få defineret nogle målsætninger og finde ud af, hvad det er, vi vil, især med vores vand? Det er jo vandet, der er kardinalpunktet i det her.

Vil vi have det sådan, at vi kan have en urenset drikkevandsforsyning i Danmark også i fremtiden? Skulle vi ikke simpelt hen skrive det i lovforslaget? Der er jo ikke et øje tørt, når f.eks. Dansk Folkepartis folk rejser rundt i landet og taler om, at vi skal have urenset drikkevand. Og så laver man en pesticidaftale med ministeren, der ikke sikrer noget som helst med urenset drikkevand, men som tværtimod lægger op til, at vi om få år skal til at rense vores drikkevand.

Kunne vi ikke skrive i lovforslaget, at vi vil have en målsætning, der sikrer, at vi også om 20 og 30 og 40 år har urenset, rent og friskt drikkevand fra hanen, ligesom vi heldigvis stadig væk har i dag? Hvorfor står det ikke i loven, det forstår jeg simpelt hen ikke? Det er meget elementært, og det kunne vi formentlig klare i 2-3 ugers forhandlinger. Vi kunne f.eks. tage udgangspunkt i de målsætninger, der står i selve direktiverne, som man hævder man er ved at implementere. Der kunne vi jo starte.

Jeg vil bare spørge ministeren – nu er forslaget jo fremsat, og så ligger det i udvalget – kunne vi ikke fremskynde vandmiljøplanforhandlingerne og pesticidhandlingsplanforhandlingerne, sådan at vi vidste, hvad det her i virkeligheden gik ud på?

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Jeg kan forstå, at hr. Keld Albrechtsen er dybt bekymret. Jeg er efterhånden også ved at være bekymret, men jeg kan så sige, at vi ikke deler den bekymring – eller bekymringer, tror jeg nærmere, jeg vil betegne det som.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre hr. Keld Albrechtsens forklaring på, at hr. Keld Albrechtsen allerede nu kan fortælle, at resultaterne af det her simpelt hen bliver for dårlige og for lave. Hvordan kan hr. Keld Albrechtsen allerede udtale sig om det nu? Der er jo ikke engang udarbejdet nogen undersøgelser på det her felt. Vi taler om basisanalyser, så man har noget at diskutere ud fra, og derefter kan man fastsætte målsætninger. Betyder det virkelig, at Enhedslisten bare sådan ud af den blå luft vil fastsætte målsætninger uden på nogen måde at have viden på området?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan svare på det spørgsmål fuldstændig klart: Enhedslisten kan her og nu være med til at vedtage et ændringsforslag til den her lov, der siger, at vi om 20, 30, 40 og 50 år stadig væk skal have mulighed for at drikke urensset vand direkte fra vandhanen, sådan som vi gør i dag, fordi vi skal bevare et grundvand, som er til at drikke. Det er helt rigtigt, det kan vi gøre uden at blinke, lige på stedet.

Kl. 19.30

Jeg fatter ikke, at regeringspartierne ikke kan det. For hvorfor kan regeringspartierne ikke det? Jamen det er da, fordi regeringspartierne lige har lavet en såkaldt pesticidhandlingsplan, der indeholder nul komma niks handling, som man udmærket ved ikke kan sikre vores drikkevand, og derfor tør man ikke skrive det i lovforslaget. Det er da meget enkelt.

Men vi i Enhedslisten tør godt skrive, at vi løbende år for år skal forbedre vores vandmiljø. Det er også det, der står i direktivet, og det er det, der skal ind i loven. Vi tør godt skrive i loven, at vi vil have rent drikkevand i Danmark. Det tør vi altså godt skrive. Jeg fatter ikke, at regeringen ikke tør skrive det.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Jo, må jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, vi ønsker også i Venstre en høj vandkvalitet herhjemme, men jeg ønsker bare, at når man skal sætte mål-

sætningerne for høj vandkvalitet, skal man vide, hvad man arbejder med. Man skal ikke bare sådan gribe det ud af den blå luft.

Hvorfra har hr. Keld Albrechtsen sin viden? Jeg kan godt betvivle den viden, for der ligger jo ikke nogen ting på det her område. Vil hr. Keld Albrechtsen virkelig ikke være med til at undersøge det, så man laver politikken på baggrund af saglig-faglig viden?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu kan vi så godt tage en hel diskussion af, hvor vi skulle få den faglig-saglige viden fra, eftersom man fra regeringens side har nedlagt de råd og nævn, som var i stand til at give os den. Vi fik så det der Lomborginstitut i stedet for, men lad os lade den diskussion ligge. Det, fru Inger Støjberg efterlyser, kan jo ikke lade sig gøre, for det har man selv afskaffet.

Jeg spørger ganske enkelt: Hvorfor vil man ikke være med til at vedtage nogle fuldstændig indlysende målsætninger, som ikke kræver nogen videnskabelige undersøgelser? Det kan da ikke kræve en videnskabelig undersøgelse at fastslå her i Folketinget, at vi vil have rent og urensset drikkevand. Det skal stå i vores lov, at vi vil have rent og urensset drikkevand. Hvorfor i alverden skal det ikke stå i vores lov? Jamen det er da helt ubegribeligt.

Jeg er i virkeligheden dybt rystet over, at man nu bringer det spørgsmål i tvivl og ikke engang vil have det til at stå i loven, at vi skal have rent og urensset drikkevand. Hvorfor vil man ikke det? Det er da, fordi man lige har indgået en aftale med Dansk Folkeparti, som ikke sikrer rent drikkevand i fremtiden, som ikke er tilstrækkelig til at beskytte vores drikkevand. Derfor står det heller ikke i det her lovforslag. Det er da meget enkelt; det behøver man altså ikke 700 videnskabsmænd for at regne ud.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Til hr. Keld Albrechtsen: Der er da ingenting i denne verden, der er nemmere end at skrive nogle ting ind i en lov. Det, der er det svære i verden, er, hvordan man sikrer de ting, som man skriver ind i en lov.

Hvordan vil hr. Keld Albrechtsen sætte de her målsætninger, hvis hr. Keld Albrechtsen ikke engang kender den faglige og den saglige begrundelse for dem?

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Hr. Keld Albrechtsen for at svare. Derefter er det næste ordfører.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu må jeg indrømme, at det efterhånden er lidt svært at forstå spørgsmålet. Nu bliver jeg spurgt: Hvad er den faglige og saglige begrundelse for, at vi skal have rent drikkevand, der ikke er rensset? Jamen altså, jeg troede sådan set, at det var en del af vores børnelærdom, at vi selvfølgelig skal have rent drikkevand, der ikke er rensset og ikke er fyldt af gift.

Efter min beskedne opfattelse behøver vi ikke en masse videnskabsmænd til at fortælle os, at vi ikke skal have gift i vandet. Jeg vil gerne have, at alt muligt bliver undersøgt til bunds, men jeg behøver altså ikke en masse videnskabsmænd til at forklare mig, vi ikke skal have gift i vores drikkevand. Det er jeg godt selv klar over. Jeg troede egentlig, at vi alle sammen her i Folketingssalen var enige om, at vi skulle sikre dette.

Så stiller jeg det stilfærdige spørgsmål: Hvorfor skal det ikke stå i den her lov, hvor man jo siger, at vi skal have miljømålsætninger? Vi skal have målsætninger for vandmiljøet, men det skal ikke stå i den lov, kan jeg forstå, at vi skal have rent og urensset drikkevand også om 20, 30 og 40 år. Det må jeg konstatere at man ikke vil have.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det hr. Mogens Nørgård Pedersen som ordfører.

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

I Kristeligt Folkeparti mener vi faktisk, at det er vigtigt i højere grad at få direktiverne implementeret. Det er fint med en større sammenhæng mellem lovgivning og praksis.

Kl. 19.35

Det er især i forhold til den del af lovforslaget, der vedrører vandplanlægning, at vi har nogle bemærkninger. Selv om man ikke kan afvente Strukturkommissionens resultat, når man tænker på, at vandrammedirektivet skal implementeres med udgangen af dette år, er det i hvert fald Kristeligt Folkepartis ønske, at man i forslaget tager mere højde for, at der kan komme nogle strukturelle ændringer på det område. Det er lidt omsonst at gøre amterne ansvarlige for at udføre planlægningen og indsatserne, hvis vi pludselig står med henholdsvis større eller min-

dre amter, som på en helt anden måde dækker eller ikke dækker vanddistrikterne – selv om vi selvfølgelig gerne ser amterne bevaret.

Det er i øvrigt pudsigt, at regeringen, som på mange andre områder åbenbart ingen problemer har med at tage forskud på resultaterne af Strukturkommissionens arbejde, lige præcis ikke ønsker at gøre det på miljøområdet. Vi kan bare stille os selv spørgsmålet: Hvor længe mon HUR overlever? De er jo i lovforslaget indskrevet som vandmyndighed.

Når vi nu er ved det strukturelle, så synes vi ærlig talt også, at der når at løbe lidt for meget vand i havet, når det først er i 2007, man får en arbejdsplan, og når det først er i 2008, at udkast til vandplanerne søsættes. Det er altså først i 2009, at vi har de endelige vandplaner.

Men det, der i højere grad volder os lidt problemer, er indholdet. Læser man forslaget igen, støder man utallige gange på det ideologiske udtryk om »mest miljø for pengene«. Det er særlig tydeligt i lovforslagets bemærkninger om vandplaner, hvor der står:

»Det er i vandplanen, at den samlede afvejning og prioritering af de nødvendige indsatser for at opnå miljømålene vil ske under inddragelse af de økonomiske hensyn, herunder mulighederne for anvendelse af undtagelsesbestemmelserne.«

I Kristeligt Folkeparti hælder vi mere til »mest miljø for fremtiden« og mere specifikt »mere rent vand i fremtiden«. Hvis vi skulle formulere afsnittet, ville vi i stedet for at tage udgangspunkt i økonomien se mere på de kommende generationer, og i stedet for at tage udgangspunkt i undtagelsesbestemmelserne så vi hellere, at man skulle handle uden mulighed for anvendelse af undtagelsesbestemmelserne.

Vi ønsker altså at betone hensynet til fremtidige generationer som parameter for udformningen af vandplanen i modsætning til lovforslaget, hvor det er økonomien, der betones.

Ligeledes ønsker vi i videst mulig udstrækning, at vi ikke får brug for undtagelsesbestemmelserne, hvor regeringen ligefrem mener, at der er et relevant parameter i udformningen af vandplanerne.

Selv om vi altså godt kunne ønske os, at økonomien nedtones som parameter i forhold til vandplanerne, så undrer det os, hvis det, der står i forslaget, er rigtigt, nemlig at det, sådan som forslaget foreligger, ikke har nogen økonomiske konsekvenser for amterne. Selv om der ikke introduceres nye virkemidler, indføres der

med forslaget en ny myndighedsstruktur, og ændringer i strukturer plejer som regel at koste penge et eller andet sted.

Dette spørgsmål gælder også den del af lovforslaget, der vedrører de internationale naturbeskyttelsesområder.

I Kristeligt Folkeparti har vi altså en del anker i forhold til lovforslaget. Vi kan udtrykke det sådan, at vi er henholdende eller afventende. Vi vil naturligvis arbejde positivt med i udvalgsarbejdet, men vi har de bemærkninger, som jeg her har nævnt.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil gerne starte med at takke for ordførernes kommentarer til lovforslagene. Jeg bemærkede godt, at der var nogle, der selvfølgelig varmt kunne støtte dem; der var nogle, der havde nogle reservationer, og der var nogle, der var om ikke imod det så i hvert fald noget mere reserverede end andre.

Jeg ser også frem til, at vi kommer til at diskutere dem i udvalget. Jeg tror, det er vigtigt, at vi får en god gennemgang af begge lovforslag og selvfølgelig også af de ændringer og spørgsmål, som ordførerne måtte have.

Se, hovedsigtet med lovforslaget er jo at implementere vandrammedirektivet og dele af habitatdirektivet i dansk lovgivning, og der er tale om to lovforslag, nemlig miljømålsloven, L 15, som er hovedloven, som gennem myndighedsbestemmelser og planbestemmelser sikrer implementering af direktiverne, og ændringslovforslaget, lovforslag nr. L 16, der indeholder konsekvensændringer i de eksisterende love og i øvrigt sikrer en sammenhæng mellem gamle og nye regler.

Kl. 19.40

Lad mig starte med at slå fast, at der er tale om, at vi med lovforslagene etablerer rammerne for den fremtidige forvaltning og planlægning af vand- og naturområdet. Siden hen vil der så blive taget yderligere skridt til at sikre indsatsen for at beskytte vandmiljøet og naturen. Lad mig blot nævne de kommende ændringer af skovloven og naturbeskyttelsesloven og Vandmiljøplan III som nogle af de initiativer, som er umiddelbart forestående.

I 1995 anmodede Europa-Parlamentet og Rådet Europa-Kommissionen om en tilbunds gående revision af fællesskabets vandpolitik, særlig med henblik på beskyttelse af vandressourcerne. Dette resulterede i vandrammedirektivet, der blev vedtaget i år 2000.

Vandrammedirektivet har til formål at sikre beskyttelse af overfladevand og grundvand, og direktivet fastsætter generelt mål om, at der skal være opnået god miljølstand i vandområderne i 2015. Direktivet lægger endvidere rammer for, hvilken planlægningsproces der skal ske for at nå dette generelle miljømål. Endvidere indeholder det bestemmelser om, at der skal ske en udpegning af såkaldte vandområdedistrikter og dertil knyttede vandområdemyndigheder. Jeg skal vende tilbage til, hvordan lovforslaget foreslår disse bestemmelser implementeret i Danmark.

I direktivet er der for medlemslandene fastsat en seneste frist for implementering i national lovgivning, nemlig den 22. december 2003. Jeg håber meget, at vi kan hjælpe hinanden med at nå det. Jeg tror godt, at vi kan nå at få det her forslag igennem. Jeg har i hvert fald forstået på ordførerne, at man er positivt indstillet på at gøre en konstruktiv indsats.

Habitatdirektivet er fra 1992 og er allerede blevet implementeret gennem en række love, f.eks. naturbeskyttelsesloven og råstofloven, og desuden er der lavet en særlig bekendtgørelse om afgrænsning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder med ophæng i planloven.

Men der har altså vist sig et behov for et supplement. Det kommer dels i dette lovforslag, dels i de forslag til skovlove og naturbeskyttelseslove, som jeg fremsætter senere i samlingen. Det lovforslag, vi drøfter i dag, udgør rammerne for den naturplanlægning, som skal gennemføres, og de to andre lovforslag vil så indeholde de regler, som myndighederne skal bruge for at gennemføre planerne.

Med lovforslaget foreslår regeringen en fælles implementering af vand- og naturplanlægningen for at fremme sammenhængen i arbejdet med vand- og naturkvalitet. Der er væsentlige sammenfald mellem forpligtelsen efter de to direktiver, ligesom det i vidt omfang er de samme arealer, der skal være omfattet af reglerne. Miljømålsloven, L 15, omfatter derfor to hovedelementer, dels vandplanlægningen, dels planlægning i forhold til internationale naturbeskyttelsesområder.

Med hensyn til vandplanlægningen betyder lovforslaget, at Danmark opdeles i 12 landdistrikter og et internationalt vanddistrikt for vandløbsoplandene til Vidå og Kruså, og at der udpeges en vanddistriktsmyndighed inden for hvert vanddistrikt. Denne opdeling er baseret

på en betænkning fra juni 2002 fra et udvalg, som blev nedsat til at give anbefalinger til den forvaltningsmæssige struktur som følge af vandrammedirektivet.

I udvalget deltog ud over de statslige parter amts- og kommunerepræsentanter, vandværks- og afløbsforeningerne, Dansk Industri, Landbrugsrådet, Danmarks Naturfredningsforening og Det Økologiske Råd.

For at opnå den mest hensigtsmæssige tilpasning til den eksisterende myndighedsstruktur på vandområdet er vanddistrikterne søgt tilpasset den nuværende amtsinddeling. Men da man ifølge vandrammedirektivet skal følge vandløbsoplandene, er det ikke muligt fuldt ud at anvende den nuværende amtsafgrænsning.

Der oprettes således et vanddistrikt for hvert amt, som det fremgår af kortbilaget til loven. Derudover udpeges et amt som koordineret vanddistriktsmyndighed for hvert distrikt. Hovedstadsregionen er dog af hensyn til betydningen af koordineringen af vandinteresserne i området samlet i et vanddistrikt med Hovedstadens Udviklingsråd som vanddistriktsmyndighed, som også nævnt af hr. Mogens Nørgård Petersen.

Det amt, der udpeges til vanddistriktsmyndighed, skal koordinere aktiviteterne inden for distriktet, men det er stadig væk de enkelte amter i distriktet, der har ansvaret for aktiviteterne inden for amtets geografiske område.

Det er helt klart, at resultaterne af Strukturkommissionens arbejde vil få indflydelse på den udpegning, hvilket blev nævnt af en enkelt spørger, men både af hensyn til implementeringsfristen, som er december 2003, og af hensyn til det planlægningsarbejde, der skal ske i 2004, er det altså ikke muligt at afvente afklaring af Strukturkommissionens arbejde. Vi må i gang.

Som et andet vigtigt punkt omfatter miljømålsloven krav til den fremtidige vandplanlægning. Hjørnестenen i denne planlægning er, at der for hvert vanddistrikt skal laves en vandplan. Vandplanen skal først være udarbejdet senest med udgangen af 2009, men læg mærke til – det er der flere spørger der har været inde på – at vi siger senest med udgangen af 2009. Der er jo ikke noget i vejen for, at man kan gøre det før. Vandområdemyndighederne skal frem til den endelige vandplan gennemføre en række aktiviteter, der skal danne grundlag for planen, men altså senest med udgangen af 2009.

Vandplanen er en sammenfatning af mål, analyser og indsatser for at beskytte distriktets vandområder, og den første aktivitet i vandplanen er altså, at der med udgangen af 2004 skal foreligge en indledende analyse af vanddistriktet, en såkaldt basisanalyse. Den omfatter en beskrivelse af distriktets vandområder, en beskrivelse af de eksisterende påvirkninger af vandområderne og en foreløbig udpegning af vandområder, hvor miljømålene skønnes ikke at kunne opfyldes. Det er jo meget, meget vigtigt, at vi får gennemført den basisanalyse.

Den anden aktivitet omfatter, at der med udgangen af 2006 skal være etableret overvågning af vandmiljøet. Allerede i dag gennemføres en betydelig overvågning, men den skal tilpasses for at opfylde direktivkravene.

Den tredje aktivitet omfatter udarbejdelse af vandplaner og herunder indsatsprogrammer, igen senest i 2009, men det er jo kun godt, hvis man kan gøre det før, og det må vi så følge løbende med i, men det er jo altså myndighederne, der skal foretage det.

Allerede 3 år før vandplanen skal foreligge, skal vanddistriktsmyndigheden offentliggøre en arbejdsplan for den, og 2 år før skal der offentliggøres en oversigt over væsentlige vandforvaltningsmæssige problemer, og 1 år før skal der offentliggøres et udkast til vandplanen med henblik på høring og offentlighedens inddragelse.

Så man kan sige, at i vandplanen skal der fastlægges de endelige målsætninger for vandområderne. Direktivet og dermed lovforslaget foreskriver generelt, at alt overfladevand og grundvand skal have opnået god tilstand inden december 2015. Dog er der mulighed for, at amterne kan anvende en række undtagelsesbestemmelser herfra. Det skal nationalt fastlægges, hvordan det generelle miljømål i loven skal operationaliseres, og dette vil ske i forbindelse med en bekendtgørelse om basisanalyser, der er planlagt sendt i høring med udgang af året.

Jeg forstod godt, at nogle havde nogle reservationer omkring bemyndigelserne, og jeg vil bare gerne sige til udvalget i dag, at jeg, når vi sender den bekendtgørelse i høring, gerne sender den over, så kan vi tage en debat om den i udvalget.

Indsatsprogrammerne skal redegøre for de tiltag, der er nødvendige for at kunne nå de fastsatte miljømål. Der skal i forbindelse med fastlæggelse af indsatserne laves en økonomisk analyse med henblik på at vurdere den mest om-

kostningseffektive kombination af foranstaltninger. Kort sagt, der skal opnås mest miljø for pengene.

Der er i lovforslaget ikke taget stilling til behov for nye indsats og økonomien forbundet hermed. Jeg vil bare lige gentage det, for det er jo den diskussion, vi har for øjeblikket. Der er i lovforslaget ikke taget stilling til behov for nye indsats og økonomien forbundet hermed. Og det skyldes, som jeg netop har redegjort for, at der skal gennemføres en omfattende planlægningsproces, før de konkrete indsats kan fastsættes af vanddistriktsmyndighederne i forbindelse med udkast til vandplan i 2008 og den endelige vandplan i 2009.

Vi kan selvfølgelig godt tage en diskussion om det, og det kan vi også her, og det kan vi også i udvalget. Men nu har jeg allerede sagt, hvorfor det ikke er sket. Det er, fordi vi vælger, og vi har valgt den model for at gennemføre den.

Lovforslaget ligger tæt op ad direktivet, men naturligvis er de rent administrative bestemmelser tilpasset den nuværende vandforvaltning i de danske kommuner og amter, og desuden har jeg lagt vægt på, at den økonomiske analyse af tiltag i indsatsprogrammerne er styrket, ved at denne direkte er en del af indsatsprogrammet. Sidstnævnte for at sikre mest miljø for pengene.

Lovforslaget giver rammerne for den fremtidige vandplanlægning. Der indføres en bemyndigelse til ministeren til at lave nærmere regler. Jeg forventer at bruge bemyndigelsen til at udstede tre bekendtgørelser, en om basisanalyser og miljømål, en om overvågning og en om indsatsprogrammer og vandplaner.

For de internationale naturbeskyttelsesområder omfatter lovforslaget to elementer. Det ene er hjemmelen til at udpege beskyttelsesområder, som hidtil er hentet i planloven, og som nu for klarheds skyld er indsat sammen med planlægningsbestemmelserne. Det andet drejer sig om krav til planlægningen i de udpegede beskyttelsesområder, Natur 2000-planerne. Med udgangspunkt i habitatdirektivet og i de erfaringer, som amterne allerede har gjort med naturplanlægning, foreslås et Natur 2000-planlægningssystem, der ligesom for vandplanlægningen består af tre aktiviteter.

Den første er, at amterne laver, som jeg sagde, en naturbasisanalyse, der skal give en vurdering af den aktuelle naturtilstand. Analysen bygger i vid udstrækning på elementer fra det nationale overvågningsprogram NOVANA, og der er alt-

så tale om at udnytte overvågningsresultater direkte i planlægningen.

Den anden aktivitet er, at amterne fastlægger mål for den krævede naturtilstand i de enkelte internationale naturbeskyttelsesområder. Målene skal leve op til direktivets krav om gunstig bevaringsstatus, men naturligvis afveje hensyn til forskellige naturinteresser og muligheden for at opnå den gunstige bevaringsstatus. Der vil jo i en efterfølgende bekendtgørelse blive fastsat nærmere regler for fastsættelse af mål for naturtilstanden.

Kl. 19.50

Det tredje er et indsatsprogram, hvor amtsrådet skal udarbejde en bindende plan for, hvilke virkemidler de vil anvende for at nå de fastsatte naturmål i den seksårige planlægningsperiode.

Derudover skal amterne udarbejde indsatsprogrammer for offentligt ejede arealer i de tilfælde, hvor ejeren, typisk en statslig myndighed, ikke selv har udarbejdet et sådant program, der kan leve op til direktivets krav om gunstig bevaringsstatus.

Når der er indsat bemyndigelse til ministeren til at fastsætte nærmere regler på både vand- og naturområdet, skyldes det direktivernes meget tekniske krav. Jeg tror, det var hr. Keld Albrecht, der spurgte om det, og der vil jeg bare sige, at det simpelt hen er, fordi de krav er så tekniske. Sådanne tekniske bestemmelser implementeres normalt i bekendtgørelser, og desuden er der behov for udvikling af især miljømål, økonomisk analyse og indsatsprogrammer.

Jeg har fuld forståelse for, at nogle kan have den holdning, at det burde ind i loven, men jeg gentager bare, at det altså ikke er noget, der er overset. Det er valgt sådan, fordi vi er af den opfattelse, at man normalt gør det på denne måde.

Med hensyn til lovforslag nr. L 16 omfatter forslaget de nødvendige konsekvensændringer af en række love som følge af den nye miljømålslov, lovforslag nr. L 15. Forslagene til lovændringer omfatter vandforsyningsloven. Der var nogle, der spurgte om, hvor mange der kom i spil, og det gør både vandforsyningsloven, miljøbeskyttelsesloven, jordforureningsloven og planloven.

For forslag til ændring af vandforsyningsloven skal særlig fremhæves, at reglerne om vandressourceplanlægning af hensyn til beskyttelse af drikkevandsområder ophæves, da disse bestemmelser flyttes til miljømålsloven. Tilsvarende overføres gebyrreglerne for finansiering af disse opgaver fra vandforsyningsloven til miljø-

målsloven. Der er ikke tale om nogen indholdsmæssig ændring, bare for en ordens skyld.

Det foreslås i planloven at ophæve kravet om, at der i regionplanlægning skal fastsættes retningslinjer for anvendelse og beskyttelsen af grundvand og for kvaliteten af overfladevand. Planloven foreslår suppleret med et krav om, at regionplanens redegørelsesdel skal indeholde de bestemmelser i vandplanen og Natur 2000-planen, der er relevante for planlægning af arealanvendelsen inden for regionplanens geografiske område.

I regionplanen skal man som hidtil kunne se den samlede fremtidige arealanvendelse, så vandplanerne og Natur 2000-planerne får den retsvirkning, at de bliver bindende for amtets og andre myndigheders administration af relevant lovgivning. I vandplanen fastsættes mål for beskyttelse af grundvand og overfladevand. Disse mål kan ikke fraviges i regionplanen, men må lægges til grund for planlægning i øvrigt.

Jeg mener, at lovforslagene vil give et løft til beskyttelse af vand og natur. Jeg lægger også vægt på den regionale tilgang, nemlig at miljø- og naturmål og deraf afledte krav til indsatser, fastlægges efter de lokale behov, og når indsatserne fastlægges, at det så sker med økonomisk omtanke. Desuden finder jeg det vigtigt, at der opnås mest mulig synergi mellem de indsatser, der skal iværksættes af hensyn til beskyttelsen af vand og natur. Endelig hilser jeg denne harmonisering af krav på vandmiljøområdet inden for EU velkommen.

Med hensyn til timingen af lovforslaget er der en række væsentlige forhold, der spiller sammen med lovforslaget, særlig, som jeg nævnte, Strukturkommissionens arbejde og arbejderne med en vandmiljøplan III. Jeg mener dog, det er vigtigt, at vi i Danmark kan implementere vandrammedirektivet rettidigt og få sat gang i de nødvendige planprocesser i amterne frem mod udarbejdelse af de endelige vandplaner i 2009.

Lad mig så blot lige nævne en enkelt ting, som hr. Keld Albrechtsen direkte gik op og spurgte om, nemlig om vi ikke kan fremrykke vandmiljøplan III-forhandlingerne. Jeg mener faktisk, at det er afgørende, at når vi går i gang med vandmiljøplan III-forhandlingerne, at de så hviler på et faglig-sagligt grundlag. Derfor har vi nedsat de 13 arbejdsgrupper. De ni er færdige. De fire mangler stadig væk at afslutte. Jeg mener faktisk, det er vigtigt, at vi har den faglig-saglige viden.

Det har ikke noget at gøre med, at vi ikke skal speede processen op, når vi er klar. Det er jeg helt indstillet på. Jeg synes, vi kan forhandle lige så længe, det skal være. Der er ingen problemer med det. Jeg synes bare, det skal ske på et faglig-sagligt grundlag.

Om pesticidhandlingsplanen er jeg nødt til at sige til hr. Keld Albrechtsen, at hvis man gik ind og læste pesticidhandlingsplanen, ville man jo kunne se, at nu går vi fra en hyppighed på 2,0 til 1,7 med mulighed for 1,6, hvis den teknologiske udvikling giver mulighed for det. Og at gå fra 2,3 til 2, som den første pesticidhandlingsplan gjorde, er selvfølgelig flot, men det er jo nemmere at tage det første skridt end at tage det næste.

Når jeg kigger på elementerne i den, også med hensyn til hvordan man skal behandle sprøjteudstyr osv., så er jeg helt sikker på, det får en god effekt. Når jeg ser på de områder, man skal udlægge, så tror jeg også, at den måde, vi følger op på det, giver nogle fordele. Så jo, jeg synes, pesticidhandlingsplanen var positiv, men det er sådan set slet ikke de dele, vi er inde i nu. Det er meget mere administrationen, som vi her vedtager med disse lovforslag.

Jeg håber, at vi får en god drøftelse af det, og jeg er i hvert fald indstillet på at yde udvalget den service, som udvalget vil bede om i forbindelse med det her, og jeg stiller mig gerne til rådighed.

Kl. 19.55

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, der vil i hvert fald være én sikker virkning af det her forslag, og det er, at hvis man skulle have gået rundt og været bekymret for, at amterne skulle gå hen og blive nedlagt, så kan man da i hvert fald se, at der nu lægges op til årelange bureaukratiske manøvrer, der nok skal sikre, at amterne kommer til at bestå i hvert fald 20-30 år endnu.

Jeg hørte jo så, at ministeren vil have en bemyndigelse til at fastsætte målsætningerne i de vandplaner i en bekendtgørelse; ministeren vil også have bemyndigelse til at beslutte i en bekendtgørelse, hvem der kan få undtagelsesbestemmelser, hvornår der kan laves undtagelser fra målsætningerne. Det vil sige, at ministeren selv vil have lov til at fastsætte målsætningerne og selv vil have lov til at bestemme, i hvilket omfang de kan fraviges.

Jamen, hr. minister, det betyder jo, at Folketinget er spillet fuldstændig ud af banen. Så bli-

ver det i virkeligheden fuldstændig meningsløst, hvad der eventuelt senere hen aftales i en vandmiljøplan, for det bliver ministeren, der helt kommer til at styre dansk miljøpolitik gennem bekendtgørelser. Ministeren må altså undskylde, men det var det, han stod og redegjorde for. Ministeren vil have så store bekendtgørelsesbeføjelser, at han kan fastsætte ikke alene målsætningerne, men også alle undtagelserne. Jeg må indrømme, at jeg er rystet.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det hr. Jørn Jespersen som ordfører.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg skal bare konstatere, at jeg stillede to konkrete spørgsmål, både til ministeren og til de borgerlige ordførere fra Venstre og Konservative, som jeg ikke har fået svar på. Det første gik på de naturplaner, som skal udarbejdes som konsekvens af habitatdirektivet.

Sagen er jo den, at de udpegede områder er på plads. Sagen er også den, at naturtilstanden er under voldsomt pres, og at det derfor haster meget med at få lavet den nødvendige forvaltning, både for at sikre, at der ikke sker yderligere forringelser og for at lave de forbedringer, som kan sikre en gunstig bevaringsstatus for de pågældende naturområder. Men nu lægger man i det her forslag op til, at det kan vente til 2009, fordi man laver en i øvrigt ubegrundet sammenkædning med vandrammedirektivet og de tidsfrister, der er deri; det vil sige, at man udskyder naturindsatsen i op til 3 år, måske endda mere end 3 år. Hvorfor gør man det?

Synes De Konservative, spurgte jeg, at det er o.k., at vi venter 3 år yderligere med de naturplaner, når der ikke er nogen grund til det, anden måske end at ministeriet er så nedskåret, og ressourcerne er så få, at man ikke kan overkomme det, men naturmæssigt er der i hvert fald ingen begrundelse for at vente, faglig-sagligt er der ingen begrundelse for at vente. Hvorfor er man så fra konservativ side med til at udskyde den indsats?

Så rejste jeg også det spørgsmål, om ikke man løber en nærliggende risiko for, fordi det tager så lang tid at få de nødvendige virkemidler på plads, at vi i de kommende år kommer til at give en lang række tilladelser, f.eks. til udvidet svineproduktion, som det senere viser sig ikke kan lade sig gøre af hensyn til habitatdirektivet og vandkvaliteten, og at man derfor meget nemt risikerer at komme i den situation, at de pågæl-

dende tilladelser skal købes tilbage. Det bliver dyrt. Er det slet ikke nogen overvejelser, man har gjort sig i Miljøministeriet – det er overvejelser, man gør sig i amterne – hvorfor har man ikke gjort det i regeringspartierne og i regeringen og i Miljøministeriet?

Så vil jeg til sidst sige, at jeg synes ærlig talt, at det er skrap kost og for stærkt at høre Venstres ordfører og nu senere også ministeren snakke om faglig-saglige begrundelser og baggrunde for den lovgivning, man vil vedtage, samtidig med at regeringen systematisk ødelægger de faglig-saglige miljøer, som er i stand til at tilbyde den rådgivning, som gør, at man kan træffe politiske beslutninger på et faglig-sagligt grundlag.

Den finanslov, der er fremlagt nu, indebærer, at Danmarks Miljøundersøgelser, som i allerhøjeste grad leverer og skal levere faglig-saglig baggrund for at udføre naturpolitikken i praksis, bliver skåret ned med 24,9 pct. fra 2003 til 2007, oven i de nedskæringer, der har fundet sted – med 24,9 pct., med en fjerdedel over 4 år – og samtidig med at man gør det, koldt og kynisk, så tillader man sig at stå fra Folketingets tælerstol og snakke om, at man går ind for at basere sine beslutninger på faglig-sagligt grundlag. Det er hykleri af værste skuffe, og det kan man simpelt hen ikke være bekendt, man bør vedstå sig sine prioriteringer.

Kl. 20.00

Det samme gør sig gældende for GEUS, Grønlands og Danmarks Geologiske Undersøgelse. 16,3 pct. på trods af at utrolig meget af den forskning og udredning, der finder sted her, præcis har den faglig-saglige baggrund, vi har brug for for at kunne vedtage realistiske målsætninger og indsatser og handlingsplaner for vandmiljøet, men også i stort omfang for naturområdet.

Kunne vi ikke slippe for det hykleri om, at man i Venstre er tilhænger af faglige, saglige beslutninger, når sandheden er, at man ødelægger de miljøer, der kan tilbyde dem?

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Først til hr. Keld Albrechtsen: Jeg oplevede det mest som en kommentar, den noterede jeg mig, og så får vi nok en debat på et andet tidspunkt.

Jeg vil sige, at diskussionen om, hvorvidt amterne er dem, der skal stå for det eller ej, har jeg været inde på og har sagt, at det nu engang er sådan, at vi skal igennem det her, og derfor er vi nødt til at gå i gang nu og ikke afvente Struktur-

kommissionen. Jeg vil ikke gå ind i en debat om, hvordan det kommer til at ende.

Men jeg forstår godt den diskussion, som hr. Keld Albrechtsen har om, at man kan få lov til at få muligheden for at blive bemyndiget til at udføre den bekendtgørelse. Jeg synes, vi skal tage debatten i udvalget, fordi det er så teknisk stof i de her bilag. Jeg har en forståelse for, at hr. Keld Albrechtsen måske synes, at det er omfangsrigt, når vi skal i gang med det, og det synes jeg også. Men jeg synes, det er fint, at vi tager en debat i udvalget om det, og så kan vi jo i hvert fald prøve at se, om vi kan arbejde os hen imod noget, hvor vi forstår hinanden, og ellers må vi konstatere, at vi ikke kan. Jeg kommer gerne til den debat.

Så spørger hr. Jørn Jespersen, om det ikke er sådan, at når man nu lader habitathandlingsplanen følge, så får vi et problem nu. Jamen jeg vil gerne sige til hr. Jørn Jespersen, at for det første vil man jo i naturbeskyttelsesloven og i skovloven, som vi kommer med, kunne se nogle elementer og også i fremtiden.

For det andet er det ikke noget med, at vi har sagt, at det skal vente til 2009, men vi er nødt til først at få den basisanalyse, så vi ved, hvor vi er henne i forhold til målsætningerne.

Jeg må jo konstatere, at når jeg kigger på amterne i dag, så kan jeg se, at kun cirka halvdelen af vandløbene opfylder den målsætning, de enkelte amter har fastsat. Jeg kan se, at kun cirka en tredjedel af søerne opfylder amternes målsætning, og kun meget få kystvande opfylder deres målsætning. Så jeg er da nødt til at sige, at det kan da godt være, det er fint, vi har en målsætning, og det er jeg da enig i, men hvis man nu skal ind og lave bindende målsætninger, bindende mål, så er man altså nødt til at komme tæt på, så man kan finde ud af, hvad årsagen til det her er.

Jeg skal ikke i dag gøre mig klog på det, der kan gives flere forklaringer, men vi er da i hvert fald nødt til at komme tæt på det. Derfor mener jeg overhovedet ikke, at man kan tage det her som et udtryk for, at vi ønsker at få det til at gå langsomt, og får man behov for, at vi skal gøre en ekstra indsats, så er vi også rede til at gøre det. Vi er bare nødt til at starte på den måde, vi har beskrevet.

Så spørger hr. Jørn Jespersen, og det er noget, vi har diskuteret før, om vi skal gå ind og lave et stop for svinebedrifter. Jamen det er jo ikke rigtigt, når nogle siger, at man bare kan – jeg tror,

det var hr. Keld Albrechtsen, der i sit første indlæg sagde det – give de tilladelser, man vil, fordi det er helt ligegyldigt. Altså vi har jo diskuteret for ganske nylig, at man skal gå ind og vurdere efter det kumulative princip. Jeg har skrevet ud til amterne, at det skal man huske at få gjort, for det kumulative princip betyder jo netop, at man tager hele områdets miljømæssige tryk ind, når man vurderer. Det er altså ikke spørgsmålet, om den enkelte bedrift kan klare sig, men derimod, om hele trykket er rigtigt.

Nej, jeg mener, at det skal ske, når amterne gør de her ting. Det er på den måde, vi gør det på.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hvis det sidste, ministeren sagde med hensyn til godkendelser af udvidelser i svineproduktionen, skulle forstås efter pålydende, så må det jo være sådan, at der er fire eller fem amter, hvor der ikke kan gives flere tilladelser på nuværende tidspunkt, fordi tålegrænserne allerede er overskredet.

Hvis det er det, der er meldingen, hvis det er det, ministeren i virkeligheden nu meddeler, så er vi da et skridt på vejen. Jeg har da desværre jo nok den lille bekymring, at det måske ikke var helt præcis sådan, ministeren havde skrevet ud til amterne, men det kan vi vende tilbage til.

Så er jeg selvfølgelig glad for, at ministeren giver et tilsagn om at kigge grundigt på de her bemyndigelser i udvalget. Det vil vi også gerne fra Enhedslistens side, men jeg står jo bare tilbage med det spørgsmål: Hvorfor kan vi ikke sætte os ned og forhandle en vandmiljøplan, således at vi ved, hvad målsætningerne er, før vi laver en bemyndigelse til ministeren til at administrere de målsætninger? Det vil jeg være meget mere tryk ved.

KI. 20.05

Den anden fremgangsmåde, at ministeren først vil have bemyndigelsen, og så kan vi bagefter se, om vi kan blive enige om, hvad det hele går ud på, er jeg så meget jydte, at den form for handel er jeg ikke stor tilhænger af. Jeg vil godt ligesom se varen, før jeg aftaler prisen. Jeg tror også, at ministeren, som måske også har et vist jysk sindelag, kan have forståelse for, at den form for handel, ministeren nu lægger op til, i hvert fald i jysk forstand ikke har den sådan helt rigtige balance i sig.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg er nu i det hele taget ikke tryk, hvis det her skulle blive klaret ved jyske forhandlinger hverken på hr. Keld Albrechtsens eller miljøministerens facon.

Men det, der kalder mig herop, er, at ministeren snakker om, at det af hensyn til vandkvaliteten er nødvendigt at vente til 2009. Det var ikke det, jeg talte om i den her sammenhæng. Jeg talte om naturplanerne, som skal sikre den gunstige bevaringsstatus for alle de internationalt udpegede beskyttelsesområder, for habitat- og fuglebeskyttelsesområder. Der forstår jeg simpelt hen ikke, hvad årsagen er til, at man nu kan vente til 2009.

Det er da rigtigt, at man godt kan lave det hurtigere, men jeg tror, når man har sagt senest 2009, så er det nu et meget godt bud på, hvornår vi får at vide, at nu er det i øvrigt en lille smule forsinket i forhold til målsætningen. At se det i god tid længe før fristen er ikke noget, der har kendetegnet den nuværende ministers embedsførelse.

Så er der det kumulative princip, hvor man skal vurdere det samlet. Det sker bare ikke, og jeg har ikke meget tiltro til, at et brev fra ministeren ændrer det. Men det var i øvrigt ikke det, det handlede om. Det handlede om, at man i henhold til habitatdirektivet skal stoppe drift både i områderne og uden for områderne, som påvirker dem negativt. Det kan man ikke i dag. Hvad vil ministeren gøre ved det?

Så konstaterer jeg, at vi da i hvert fald midlertidigt har fået stoppet hykleriet om det faglig-saglige, for ministeren kommenterede jo ikke de voldsomme nedskæringer på DMU og GEUS.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Men det skal jeg da gerne gøre nu. Jeg er bare nødt til at sige til hr. Jørn Jespersen, at vi har den faglig-saglige vidensfacilitet, som vi skal bruge, når vi går i gang med de her ting. Skulle vi mangle noget, så vil vi sørge for, at vi får det.

Nu skal det her ikke begynde at handle om en diskussion om, hvorvidt man kan sige, at når f.eks. man har nogle reduktionsprocenter, man ser ud over årene til 2007, så betyder det, at vi mangler den viden, vi skal have, vi mangler de mennesker, der skal basisopbygge det. Det gør vi ikke. De er kerneydelserne, og de kerneydelser vil også være der, når vi implementerer det her. Sådan er det.

Jeg forstod godt, hvad hr. Jørn Jespersen sagde om, at man skulle spørge, hvorfor vi ikke kan gøre det noget hurtigere. Jamen jeg tager gerne den debat, jeg har sådan en – synes jeg selv – sund skepsis, vil jeg sige, og det er jo meget godt. Dengang jeg blev miljøminister, overtog jeg simpelt hen et område, hvor man ikke engang havde fået udpeget habitatområderne endnu. Tværtimod var man dumpet. Nu har vi brugt al tiden på det.

Derfor vil jeg gerne først se, at vi går ind og kigger på, hvordan vi går i gang med de her basisanalyser også på naturområdet, og hvis det betyder, at vi kan komme hurtigere af sted, så er jeg altid positiv over for det. Det vil man også kunne se, når vi fremkommer med de næste lovforslag.

Vi diskuterer jo gerne Vandmiljøplan III og det kumulative princip, men jeg er bare nødt til at konstatere, at det kumulative princip optræder, og at det skal vurderes med. Det sagde jeg også sidst, vi havde samråd om det, og det står jeg ved den dag i dag.

Når hr. Keld Albrechtsen siger, for jeg kender jo ordvalget, at når nu ministeren meddeler, plejer det at være en understregning af, at nu kommer der noget helt enestående nyt og overraskende. Nej, må jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, det var sådan set stadig væk bare det samme, som jeg også har sagt på et samråd, nemlig at det skal man rette sig efter.

Vandmiljøplan III: Jeg kan da godt forstå, hvad det er, hr. Keld Albrechtsen siger, men jeg er bare nødt til at sige, at denne her vandrammelov, som ligger og skal være det, der i grunden er det administrative grundlag, skal vi gerne have igennem den 22. december 2003. Så er det klart, at det, der angår Vandmiljøplan III, selvfølgelig vil være bestemmende for, hvad der bagefter er for målsætninger relaterende til Vandmiljøplan III, og i den debat skal hr. Keld Albrechtsen jo også være velkommen.

Kl. 20.10

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Det er jo karakteristisk for regeringen, at den helst vil diskutere fortid og ikke så meget nutid og fremtid. Men jeg synes ikke, det er relevant at tage en diskussion om den tidligere regering og af det lidt barnagtige, hvad den tidligere minister gjorde i forhold til den nuværende. Jeg vil gerne koncentrere mig om den regering, vi be-

klageligvis har nu, og om fremtiden, som den tegner sig under den regering.

Derfor spørger jeg: Hvorfor får man ikke lavet de naturplaner, som habitatdirektivet kræver at man laver i løbet af 2-3 år? Er der noget, der forhindrer det faglig-sagligt? Nej, det er der ikke. Er det nødvendigt af hensyn til naturtilstanden? Ja, det er meget nødvendigt. Hvorfor udsætter man det så 3 år? Det får jeg ikke noget svar på, og det beklager jeg; jeg synes, ministeren burde svare på, hvorfor man ikke stiller krav om, at de naturplaner skal være på plads senest om 3 år.

Med hensyn til DMU og GEUS er det jo karakteristisk, at ministeren påstår, at der er al den faglige viden, man har brug for, men ministeren er ikke i stand til at forklare, hvor de nedskæringer så skal ske, og derfor er det jo et rent postulat at sige, at kerneydelserne, som vi har brug for i forhold til grundvand, vandkvalitet, naturtilstand, har vi.

Sandheden er, at man har skåret ned i blinde, og så håber man, at konsekvenserne ikke bliver for slemme, men man har ingen sikkerhed overhovedet, og derfor er det topmålet af hykleri at snakke om faglig-saglig viden.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu løftede ministeren jo så sløret for, hvad det i virkeligheden er, som er ministerens strategi i den her sag. Det er, at man først skal vedtage det her, hvor man ikke ved, hvad målsætningerne er, så giver man ministeren alle beføjelserne, og så laver man efterfølgende en politisk aftale mellem de partier, som der nu bliver tale om. Det vil sige, at der ikke er tale om, at der ikke skal træffes politiske beslutninger med partierne. Det skal bare ikke foregå her i Folketingssalen, det skal ikke foregå ved en åben lovgivning, det skal foregå i lukkede møder i et eller andet vandplanforlig, som ministeren forestiller sig. Med den linje, ministeren har fremlagt det sidste stykke tid, f.eks. med pesticidhandlingsplanen, så skal man jo ikke være nogen stor profet for at regne ud, hvem der bliver forligspartier i den vandplan: Dansk Folkeparti og regeringspartierne.

Jeg synes altså ikke, det er tilfredsstillende, at først skal vi nu give ministeren beføjelserne, alle bemyndigelserne, og så skal der bagefter være lukkede møder mellem Dansk Folkeparti, Venstre og De Konservative, der skal bestemme

målsætningerne. Det er hverken særlig smukt eller særlig demokratisk.

Jeg vil gerne give ministeren mulighed for at dementere det, jeg siger her, og jeg håber, ministeren vil gå op og dementere det, men jeg synes unægtelig godt, man kan se skriften på væggen.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg har sagt til hr. Keld Albrechtsen, at når det sker på den måde med bemyndigelse, så er det, fordi det er meget teknisk vanskeligt, og i øvrigt er det den måde, man normalt gør det på, men jeg har jo tilbudt, at vi bare kan tage debatten i udvalget.

Så vil jeg bare sige til hr. Keld Albrechtsen: Det er jo tankevækkende, at vi nu skal skydes et eller andet i skoene om, at vi er ved at lave et eller andet vandplanmødested eller sådan et eller andet, jeg var heller ikke helt klar over, hvad hr. Keld Albrechtsen mente med det, men jeg ved bare, at vi jo har en aftale med de forligspartier, der har været med før. Der har vi nedsat 13 arbejdsgrupper til at sørge for det faglige grundlag, for at vi senere kan gå i gang med Vandmiljøplan III. Vi har tidligere sagt, at alle partier bliver inviteret med til det.

Jeg vil bare sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg har ikke forhindret, at Enhedslisten har kunnet være med. Jeg har tidligere sagt, at det så jeg gerne, men det er nu engang sådan, at det skal der være enighed om.

Når vi så kommer i gang med forhandlingerne om Vandmiljøplan III, Vandmiljøplan II er afsluttet, og vi har fulgt op på det osv., så går debatten i gang, og vi har jo sagt, og det står der jo også, at vi gerne vil i debat med alle partierne. Så jeg synes, at vi tager debatten på det tidspunkt.

Til det andet må jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, at sagen er den, at det er skruet sådan sammen, fordi det er den bedste og mest praktiske måde at gøre det på rent teknisk.

Vandmiljøplan III-forhandlingerne kommer, og som sagt ser jeg gerne, at så mange som overhovedet muligt kommer med.

Kl. 20.15

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Det er bare, inden ministeren bliver alt for rørstrømsk.

Ministeren vil gerne have Enhedslisten med i vandmiljøplanen; det synes jeg er smukt, det vil

jeg også gerne. Når nu ministeren har denne udstrakte vilje til at forhandle med alle partier om sine initiativer, hvordan kan det så være, at hverken Enhedslisten, SF, Socialdemokratiet eller Det Radikale Venstre blev indbudt til den mindste forhandling om den pesticidhandlingsplan, som lige er blevet lavet, for her havde ministeren jo fuldstændig ubundet af alle forlig en mulighed for at invitere bredt og leve sin smukke ambition om det brede samarbejdende folkestyre ud i livet? Men han gjorde det ikke. Da inviterede han sine sædvanlige partnere i Dansk Folkeparti og Kristeligt Folkeparti, og så var der bare ingen forhandlinger overhovedet med resten af Folketingets partier.

Hvordan kan ministeren så stå her og udtrykke sin store vilje til bredt samarbejde, hvis han, når han har muligheden i praksis, kun inviterer meget snævert og baserer sig på et snævert flertal?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg er jo nødt til at sige, at det er jo ikke nok kun at være med i ord, man skal også kunne være med i handling. Vi skulle jo lave et naturforlig, kan jeg huske. Dengang inviterede jeg jo alle partier over – jamen hr. Jørn Jespersen siger, at jeg så gerne vil lave noget, så er jeg da nødt til at fortælle historien – og diskuterede naturforliget. Det syntes jeg var, som det skulle være.

Da diskuterede vi det så, og da nåede vi ikke til enighed, og jeg syntes ikke, at de meldinger, jeg modtog og efterfølgende har modtaget om de tanker, jeg havde gjort mig omkring pesticidhandlingsplanen, har været nogle signaler om, at hr. Jørn Jespersen overhovedet kunne have været med i det.

Men hvis det er tilfældet, at hr. Jørn Jespersen ligger meget tæt på og godt kunne tænke sig at komme med, så glæder jeg mig til Vandmiljøplan III-forhandlingerne, det synes jeg bliver spændende, men jeg synes bare ikke, at det er de tanker og de overvejelser, hr. Jørn Jespersen gør sig. Når jeg hører hans taler i Folketingssalen, så plejer det altid at være med, at det i hvert fald er fuldstændig umuligt at lave noget sammen med den nuværende miljøminister eller regering osv.

Men har hr. Jørn Jespersen fortrudt det, så vil jeg bare sige, jamen så er det da helt fint, så prøver vi det. Jeg prøver det gerne en gang til, men der skal så også være lidt vilje fra den anden side.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg synes, ministeren har en lidt selektiv holdning til et samarbejdende folkestyre forstået på den måde, at når ministeren i perioder har sit flertal på plads, så er det åbenbart ikke nødvendigt at indkalde resten af partierne.

Der er jo ingen her, der har kritiseret, at ministeren indkaldte til forhandlinger om naturforliget. Det var helt fint, vi havde en række forhandlinger, vi kunne ikke blive enige, vi gik hver til sit, og så kan den ene part mene, at det er en god aftale, der er lavet, og den anden, at det er en dårlig aftale, der er lavet.

Men sagen er jo i forhold til pesticidhandlingsplan nr. 3, at der har der ikke været forhandlinger med alle Folketingets partier, der har kun været regeringen, Dansk Folkeparti og Kristeligt Folkeparti.

Det, der i grunden undrer mig, er, hvis ministeren bygger sin indkaldelse af partier på, hvad der blev sagt i et samråd i Folketinget om onsdagen, for jeg erindrer det sådan, at da var samtlige spørgsmål kritiske. Der var ingen, der udtrykte, at det her var godt. Socialdemokratiet, SF og faktisk Dansk Folkeparti mente, at der var noget at kritisere, men alligevel vælger ministeren så kun at indkalde Dansk Folkeparti til en forhandling. Synes ministeren selv, at det er et udtryk for et samarbejdende folkestyre?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg er jo nødt til at sige, at det mest overraskende, der er sket i dag, var sådan set, at fru Pernille Blach Hansen nu gik på talerstolen for at fortælle om, hvordan man indkaldte partier til forlig.

Vi er altså mange, der godt kan huske, hvordan det foregik i 9 år, men man kan godt sige, at man har større forhåbninger, når nu der er kommet en borgerlig regering, for der er mere demokrati. Det ville jeg have forståelse for, kan jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, men jeg er da nødt til at erindre om, hvordan det foregik.

Jeg ved ikke, om fru Pernille Blach Hansen kan huske, hvordan man lavede sidste pesticidhandlingsplan. Der var slet ingen forhandlinger af nogen art. Jeg siger bare, at det kan da undre mig, at det lige er fru Pernille Blach Hansen, der kommer op og siger fra talerstolen, hvordan man skal køre sådan noget.

Jeg var tilfældigvis mit partis ordfører i alle de år, jeg skal da gerne begynde at fortælle lidt om, hvor ofte vi blev inviteret, men hvis det er

en anden måde, man vil gøre det på, så vil jeg gerne sige til fru Pernille Blach Hansen, at det synes jeg kun er fint. Det gør vi gerne, man er bare også nødt til at sende et signal om, at det er mere end ord. Hvis man hele tiden, når vi diskuterer miljøpolitik, står og siger, at det kan der overhovedet ikke blive tale om, vi kan slet ikke møde hinanden, ja, så sender man jo nogle signaler om, at det er håbløst og kropumuligt.

Men hvis jeg hører nogle ændringer i dag, så vil jeg da bare sige, at det er da kun rart, det vil jeg da tage imod.

Kl. 20.20

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg synes, det er helt fint, at ministeren endnu en gang ikke svarer på det, der blev spurgt om. Jeg vil bare sige, at den, der begyndte at tale om samarbejdende folkestyre i Folketingssalen her i dag, var ministeren i et svar til hr. Keld Albrechtsen, og det, der så er påpeget efterfølgende af hr. Jørn Jespersen og undertegnede, er faktisk, at det klinger lidt hult mindre end 14 dage efter, at ministeren har lavet en stor forkromet plan uden at invitere samtlige Folketingets partier.

Jeg beder såmænd bare om, at ministeren tager ansvaret for sine egne gerninger. Det synes jeg kunne være befriende.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg kan kun sige til fru Pernille Blach Hansen: Det spørgsmål, jeg fik fra hr. Keld Albrechtsen, var, om vi kunne begynde at diskutere vandmiljøplan noget før. Jeg går da ud fra, at fru Pernille

Blach Hansen godt ved, at jeg ved tidligere lejligheder har sagt, at jeg gerne så kredsen udvidet.

Er det ikke på kanten i dag at sige herfra, at det skal ministeren tage ansvaret for? Jeg tror, fru Pernille Blach Hansen vil kunne bekræfte, at miljøministeren har sagt ved flere lejligheder, at jeg gerne så kredsen udvidet.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslagene overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 22. oktober 2003, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 20.22